

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 14.7.2004
KOM(2004) 492 lõplik

2004/0163 (AVC)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi
ja Ühtekuuluvusfondi kohta**

(komisjoni esitatud)

{SEK(2004) 924}

SELETUSKIRI

1. SISSEJUHATUS: MÄÄRUSTE LÄBIVAATAMISE VAJADUS

Komisjon võttis 10. veebruaril 2004 vastu 27 liikmesriigini laienenud Euroopa Liidu finantsperspektiivide ettepaneku perioodiks 2007-2013 [KOM(2004)101]. Seoses sellega jõudis komisjon arvamusele, et liit peaks mitmetes olulistes tegevusvaldkondades rohkem sekkuma. Eelkõige otsustas komisjon, et ambitsioonikas ühtekuuluvuspoliitika peaks moodustama olulise osa finantspaketist.

Kõnealune otsus lähtus tööst, mis oli toimunud alates teise ühtekuuluvusaruande avaldamisest 2001. aastal, millega algatati arutelu tulevase ühtekuuluvuspoliitika üle laienenud Euroopa Liidus [KOM(2001)24]. Komisjon võttis 18. veebruaril 2004 vastu kolmanda ühtekuuluvusaruande [KOM(2004)107], milles esitati üksikasjalik ettepanek perioodil 2007-2013 ühtekuuluvuspoliitika raames läbiviidavate uute programmide prioriteetide ja rakendussüsteemi kohta. Ettepanek on kooskõlas üldjuhistega, mis on esitatud komisjoni teatises järgmise finantsperspektiivi kohta.

Kolmandas ühtekuuluvusaruandes jõuti järeldusele, et laienemine 25 ja seejärel 27 või enama liikmesriigini esitab enneolematu väljakutse Euroopa Liidu konkurentsivõimelisusele ja ühtekuuluvusele. Laienemise tulemusena on suurenenud majanduslik lõhe, arengutaseme erinevustest tulenevate probleemide geograafiline kese on nihkunud ida suunas ja tööhõiveolukord on muutunud keerulisemaks:

- SKT erinevus inimese kohta 10% kõige rikkamate ja 10% kõige vaesemate piirkondade vahel on enam kui kahekordistunud, võrreldes 15 liikmesriigist koosnenud Euroopa Liiduga;
- 25 liikmesriigiga Euroopa Liidus elab 123 miljonit inimest (s.t umbes 27% kogurahvastikust) piirkondades, kus SKT inimese kohta on alla 75% Euroopa Liidu keskmisest, samas kui 15 liikmesriigiga Euroopa Liidus oli vastav arv 72 miljonit ehk 19% kogurahvastikust. Nende hulgas neli inimest kümnest elab 15 “vanas” liikmesriigis ja ülejäänud kuus on 10 “uue” liikmesriigi kodanikud;
- et viia keskmine tööhõive 10 uues liikmesriigis samale tasemele ülejäänud ELiga, tuleb luua 4 miljonit töökohta. Laienenud ELis püsivad ka märgatavad vanuserühmade ja sugudevahelised tööhõiveerinevused.

Samas seisavad kogu Euroopa Liidu ees väljakutsed, mida põhjustab globaliseerumisest, avatumast kauplemisest, tehnilisest revolutsioonist, teadmispõhise majanduse ja ühiskonna arengust, elanikkonna vananemisest ja sisserände kasvust tingitud majanduslike ümberkorralduste tõenäoline hoogustumine.

Euroopa Liidu majanduskasv on alates 2001. aastast märgatavalt aeglustunud. Seetõttu on mitmes liidu osas taas kasvanud tööpuudus koos kõigi sellest tulenevate sotsiaalsete tagajärgedega. Euroopa Liit peaks tulevikku silmas pidades kasutama täiel määral hüppelauana võimalusi, mida pakub praegune tendents majanduse taastumise suunas.

Euroopa Liidu majanduse tulemuslikkuse tõstmiseks esitasid liidu riigipead ja valitsusjuhid Lissaboni tippkohtumisel 2000. aasta märtsis strateegia, mille eesmärk oli muuta Euroopa 2010. aastaks kõige edukamaks ja konkurentsivõimelisemaks teadmispõhise majandusega piirkonnaks maailmas. Euroopa Ülemkogu Nice'i istungjärgul 2000. aasta detsembris töötati vaesuse vähendamist käsitlevate Lissaboni eesmärkide põhjal välja ELi kooskõlastatud sotsiaalse hõlvamise strateegia. Euroopa Ülemkogu Göteborgi istungjärgul 2001. aasta juunis laiendati Lissaboni strateegiat, lisades uue rõhuasetuse keskkonnakaitsele ja säästvamale arengule.

Ühtekuuluvuspoliitikal on kõnealuste eesmärkide saavutamisel oluline koht. Majanduskasv ja ühtekuuluvus toetavad tegelikult teineteist. Erinevuste vähendamise teel annab Euroopa Liit kõigile piirkondadele ja sotsiaalsetele rühmadele võimaluse aidata kaasa ELi üldisele majandusarengule ning saada sellest kasu. Nimetatud eesmärk on kajastatud asutamislepingu artiklites 3 ja 158 ning seda on tugevdatud, lisades põhiseaduse lepingu eelnõusse selgema viite ühtekuuluvuse territoriaalsele mõõtmele.

Ühtekuuluvuspoliitika on samuti vajalik olukorras, kus muudest ühenduse tegevustest, mille kulud on piiratud ja kohalikud, on märkimisväärselt kasu. Ühtekuuluvuspoliitika aitab kasusaajate hulka laiendada. Ennetades muutusi ja hõlbustades kohanemist, aitab ühtekuuluvuspoliitika samuti piirata negatiivset mõju.

Seetõttu tuleb ühtekuuluvuspoliitikat selle kõigis mõõtmetes vaadelda kui Lissaboni strateegia lahutamatu osa, isegi kui nimetatud strateegia aluseks olnud põhimõtteid on nüüd vaja täiendada ja ajakohastada, nagu komisjon on osutanud oma ettepanekus järgmise finantsperspektiivi kohta. Ühtekuuluvuspoliitikasse tuleb teisisõnu kaasata Lissaboni ja Göteborgi eesmärgid ja sellest peab saama oluline vahend nende elluviimiseks riiklike ja piirkondlike arenguprogrammide kaudu.

Piirkondliku konkurentsivõime tugevdamine üle kogu Euroopa Liidu sihtotstarbeliste investeeringute teel ja majanduslike võimaluste pakkumine, mis lubavad inimestel oma võimeid rakendada, toetab seega ELi majanduse kasvupotentsiaali tervikuna, millest on kasu kõigile. Tasakaalustades Euroopa Liidus majandustegevuse jaotumist, aitab regionaalpoliitika vähendada ülekontsentratsioonist, ülekoormatusest ja kitsaskohtadest tingitud survet.

Ühtekuuluvuspoliitika reform peaks samuti andma võimaluse suurendada tõhusust, läbipaistvust ja poliitilist aruandekohustust. Selleks tuleb ühtekuuluvuspoliitika jaoks eelkõige määratleda strateegiline lähenemisviis, mis selgitaks selle prioriteete, tagaks kooskõlastatuse majandusliku ja sotsiaalse haldussüsteemiga ning annaks korrapärase ja selge ülevaate tehtud edusammudest. See nõuab juhtimissüsteemi lihtsustamist diferentseerimise ja proportsionaalsuse põhimõtete kasutuselevõtmise teel mõistliku finantsjuhtimise raames. Lisaks on edaspidi vaja delegeerida rohkem vastutust kohalikele partneritele liikmesriikides, piirkondades ja kohalikes ametiasutustes.

Käesoleva määruse eelnõu on komisjoni ettepanek uute ühtekuuluvuspoliitika programmide kohta. Ettepaneku alusel vaatab nõukogu vastavalt nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1260/1999 (millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta) artiklile 55 kõnealuse määruse läbi hiljemalt 31. detsembriks 2006. Komisjon rõhutab, et määrad on vaja võtta vastu 2005. aasta jooksul, et keskenduda 2006. aastal programmitöö perioodile 2007-2013.

2. EUROOPA LIIDU ÜHTEKUULUVUSPOLIITIKA UUS ÜLESEHITUS PÄRAST 2006. AASTAT

Komisjon teeb ettepaneku, et ühtekuuluvuspoliitika poolt toetatavad meetmed peaksid keskenduma investeerimisele piiratud arvu prioriteetidesse, mis kajastaksid Lissaboni ja Göteborgi istungjärkude päevakorda ning kus ühenduse sekkumiselt võib oodata laiemat mõju ja märkimisväärset lisandväärtust. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku piirduda rakenduskavade puhul järgmiste põhivaldkondadega: innovatsioon ja teadmispõhine majandus, keskkond ja ohtude vältimine ning üldhuviteenused ja nende kättesaadavus. Tööhõivega seotud kavade puhul pööratakse peatähelepanu reformide elluviimisele, mida on vaja liikumiseks täieliku tööhõive suunas, töö kvaliteedi ja produktiivsuse tõstmiseks ning sotsiaalse hõlvamise ja ühtekuuluvuse edendamiseks kooskõlas Euroopa tööhõivestrategia suuniste ja soovitustega.

Keskendumine kolmele ühenduse eesmärgile

Prioriteetide järgimine toimub lihtsustatud ja läbipaistvas raamistikus uute programmide kaudu, mis on jagatud kolme rühma: lähenemine, piirkondlik konkurentsivõime ja tööhõive ning territoriaalne koostöö.

2.1. Lähenemine

Lähenemise eesmärk on seotud vähemarenenud liikmesriikide ja piirkondadega, mis on vastavalt asutamislepingule ühenduse ühtekuuluvuspoliitikas esmatähtsad. Asutamislepingus taotletakse “eri regioonide arengutaseme ühtlustamist ning mahajäämuse vähendamist kõige ebasoodsamates piirkondades ja saartel, kaasa arvatud maapiirkonnad” (artikkel 158). Laienemine toob Euroopa Liidu piires kaasa enneolematu erinevuste kasvu, mille vähendamine nõuab pikaajalisi ja pidevaid pingutusi.

Kõnealune eesmärk hõlmab eelkõige piirkondi, mille SKT inimese kohta on alla 75% ühenduse keskmisest. Ühtekuuluvuspoliitika peaeesmärk on edendada seoses sellega kasvu soodustavaid tingimusi ja tegureid, mis viivad tõelise lähenemiseni. Strateegiates tuleb võtta arvesse pikaajalise konkurentsivõime ja tööhõive arendamist.

Komisjon teeb samuti ettepaneku, et kõnealuse prioriteedi raames kohaldataks ajutisi toetusi ka nende piirkondade suhtes, mille SKT oleks alla 75% ühenduse keskmisest, kui arvutused põhineksid Euroopa Liidu 15 vanal liikmesriigil (nn laienemise statistiline mõju). Objektiivselt ei ole asjaolud kõnealustes piirkondades muutunud, kuigi nende SKT inimese kohta on laienenud liidus kõrgem. Võrdsuse huvides ja lähenemisprotsessi lõpuleviimiseks on toetus asjaomastes piirkondades suurem sellest, mis on praegu 1999. aasta Berliini otsuse põhjal määratud piirkondadele, kus on ette nähtud toetus järk-järgult kaotada.

Programme toetatakse Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF), Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) ja Ühtekuuluvusfondi rahalistest vahenditest vastavalt asutamislepingus sätestatud põhimõtetele.

Ühtekuuluvusfondist toetatakse liikmesriike, mille SKT jääb alla 90% ühenduse keskmisest. Ühtekuuluvusfondi toetus sõltub nii majandusliku lähenemise tingimuste täitmisest kui ka vajadusest hoiduda ülemäärasest eelarvepuudujäägist vastavalt asutamislepingu artiklile 104.

Vastavalt finantsperspektiivis kehtestatud prioriteetidele suurendatakse Ühtekuuluvusfondi panust säästvasse arengusse. Selles jääb keskne koht üleeuroopalistele transpordivõrkudele,

eriti Euroopa ühistes huvides olevatele projektidele, ning keskkonnainfrastruktuuridele. Sobiva tasakaalu saavutamiseks, mis vastaks uute liikmesriikide konkreetsetele vajadustele, on samuti kavas toetada näiteks väljaspool üleeuroopalist transpordivõrku toimuvaid raudtee-, mere-, sisevee- ja mitmeliigilise transpordi projekte, säästvat linnatransporti ning olulisi keskkonnavalasid investeeringuid energiatõhususe ja taastuva energia valdkonnas, mis on võtmetähtsusega.

Samuti pannakse rõhku haldussuutlikkuse ja riiklike haldusorganite tõhususe suurendamisele, sealhulgas suutlikkusele hallata struktuurifonde ja Ühtekuuluvusfondi.

2.2. Piirkondlik konkurentsivõime ja tööhõive: muutuste ennetamine ja toetamine

Kuigi sekkumine vähemarenenud liikmesriikides ja piirkondades jääb ühtekuuluvuspoliitika prioriteediks, eksisteerib olulisi probleeme, mis mõjutavad kõiki ELi liikmesriike, nagu näiteks kiired majanduslikud ja sotsiaalsed muutused ja ümberkorraldamised, kaubanduse globaliseerumine, liikumine teadmispõhise majanduse ja ühiskonna suunas, elanikkonna vananemine, kasvav sisse- ja väljarenn, tööjõupuudus olulistest valdkondades ning sotsiaalse hõlvatuse küsimused.

Sellega seoses on Euroopa Liidul oluline roll. Ühtekuuluvuspoliitika küsimustes, mis ei ole seotud vähemarenenud liikmesriikide ja piirkondadega, teeb komisjon ettepaneku kasutada järgmist kaheosalist lähenemisviisi:

- Esiteks aitab ühtekuuluvuspoliitika ERFist rahastatavate piirkondlike programmide kaudu ennetada ja toetada majanduslikke muutusi tööstus-, linna- ja maapiirkondades nende konkurentsivõime ja atraktiivsuse suurendamise teel, võttes arvesse olemasolevaid majanduslikke, sotsiaalseid ja territoriaalseid erinevusi.
- Teiseks aitab ühtekuuluvuspoliitika ESFist rahastatavate programmide kaudu ennetada vastavalt Euroopa tööhõivestrategia prioriteetidele majanduslikke muutusi ja nendega kohaneda, toetades programme, mille eesmärgiks on täielik tööhõive, töö kvaliteet ja produktiivsus ning sotsiaalne hõlvamine.

ERFist rahastatavate uute piirkondlike programmide raames teeb komisjon ettepaneku keskenduda rangemalt sekkumisele kolmes põhivaldkonnas: innovatsioon ja teadmispõhine majandus, keskkond ja ohtude vältimine ning üldhuviteenused ja nende kättesaadavus.

Kõnealuseid uusi programme rahastatakse üksnes ERFist. Vahendite eraldamise seisukohast tuleb eristada kaht piirkondade rühma:

- Piirkonnad, mida võib praegu toetada eesmärgi 1 raames ja mis ei vasta lähenemise prioriteedi kriteeriumidele, isegi kui ei arvestata laienemise statistilist mõju. Sellistele piirkondadele antakse ajutisi toetusi (eelarverealt “järgjärguline toetamine”), mis sarnanevad toetustega, mida antakse neile piirkondadele, mida ei saa perioodil 2000-2006 eesmärgi 1 raames enam toetada.
- Kõik muud ELi piirkonnad, mis ei kuulu lähenemisprogrammide ega eespool kirjeldatud “järgjärgulise toetamise” alla.

ESFist rahastatavate rakenduskavade osas teeb komisjon ettepaneku toetada tööhõivesoovituste rakendamist ja sotsiaalset hõlvamist vastavalt Euroopa tööhõivestrategia eesmärkidele ja suunistele.

Selleks peaks toetus keskenduma neljale esmatahtsale valdkonnale, mis on üliolulised Euroopa tööhõivestrateegia rakendamiseks ja kus ühenduse toetusel võib olla lisandväärtus: töötajate ja äriühingute kohanemisvõime tõstmine, tööturule pääsu ja seal osalemise suurendamine, sotsiaalse hõlvamise tugevdamine ja võitlus diskrimineerimise vastu, tööhõive- ja hõlvamisalaste reformide hoogustamine.

2.3. Euroopa territoriaalne koostöö

Võttes arvesse praeguse algatuse INTERREG käigus omandatud kogemusi, teeb komisjon ettepaneku kehtestada uus eesmärk, mille ülesandeks oleks edendada ELi territooriumi ühtlast ja tasakaalustatud integreerimist, toetades ühenduse tähtsusega küsimustes eri üksuste vahelist koostööd piiriülesel, riikidevahelisel ja piirkondadevahelisel tasemel.

Kõnealust tegevust rahastatakse ERFist ja see keskendub integreeritud programmidele, mida juhib üksainus ametiasutus, järgides Lissaboni ja Göteborgi istungjärgudega seotud peamisi ühenduse prioriteete.

Piiriüleses koostöös võivad osaleda kõik sisemaismaapiiriga, teatavad välismaismaapiiriga ja teatavad merepiiriga külgnevad piirkonnad. Selle eesmärk on toetada naaberpiirkondade ametiasutusi ühiste lahenduste leidmisel neid siduvatele probleemidele, nagu näiteks linna-, maa- ja rannikupiirkondade, majandussuhete ja VKEde vaheliste koostöövõrkude arendamine.

Liikmesriike ja piirkondi kutsutakse üles andma riikidevahelist koostööd toetavate laiemate meetmete osas oma hinnang olemasoleva 13 riikidevahelise koostööpiirkonna (määratletud INTERREG IIIB raames) kasulikkusele ja efektiivsusele seoses laienemisega. Eesmärk on selgitada koos komisjoniga välja hulk riikidevaheliseks koostööks sobivaid piirkondi, mis oleks piisavalt sarnased ja kus saaks arendada ühiseid huvisid ja võimalusi. Koostöös on kavas keskenduda sellistele oma olemuselt riikidevahelistele strateegilistele prioriteetidele nagu uurimis- ja arendustegevus, keskkond, ohtude vältimine ja integreeritud veemajandus.

Lõpuks teeb komisjon ettepaneku, et piirkondadevahelise koostöö meetmed tuleks tulevikus muuta piirkondlike programmide osaks. Selle saavutamiseks tuleb teatav hulk piirkondlike programmide vahenditest eraldada vahetuseks, koostööks ja koostöövõrkude loomiseks teiste liikmesriikide piirkondadega.

3. INTEGREERITUD LÄHENEMINE KONKREETSETELE PIIRKONDLIKELE ERINEVUSTELE

Tõhus ühtekuuluvuspoliitika peab võtma arvesse selliste ELi piirkondade konkreetseid vajadusi ja erinevusi nagu äärepoolseimad piirkonnad, saared, mägi- ja saarapiirkonnad, hõredalt asustatud kaugpõhjaalad ja teatavad piirialad.

Lisaks peab see piisavalt toetama linnade taaselustamist ning maapiirkondi ja kalandusest sõltuvaid piirkondi viisil, mis tagaks vastastikuse täiendavuse konkreetsete põllumajanduse ja kalanduse rahastamisvahenditega ja oleks nendega kooskõlas.

Seepärast kavatseb komisjon luua ühtekuuluvuseesmärgi raames spetsiaalse hüvitise äärepoolsemaid piirkondi mõjutavate konkreetsete piirangute eest, mida tunnistatakse asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 ja mida taotleti Euroopa Ülemkogu 21.-22. juuni 2002. aasta istungjärgul Sevillas. Lisaks kaasatakse uutesse Euroopa territoriaalse koostöö

programmidesse meede “Grand Voisinage”, mille eesmärk on lihtsustata koostööd naaberriikidega.

Kuna ligipääsetavus ja kaugus suurtest turgudest on eriti terav probleem paljudel saartel, mägipiirkondades ja hõredalt asustatud piirkondades, eelkõige kaugpõhjaaladel, võetakse seda piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive prioriteedi vahendite eraldamisel piirkondlike kriteeriumide kasutamise teel arvesse, arvestades seeläbi halvema geograafilise asukohaga piirkondade suhtelist ebasoodsust.

Liikmesriigid peaksid tagama, et kõnealuste piirkondade erisusi võetaks piirkondlike programmide vahendite jagamisel arvesse. Et suurendada meetmete arvu nimetatud piirkondades, mis jäävad vahel tähelepanuta, ja võtta arvesse riiklike investeeringute suuremat kulu inimese kohta, tehakse ettepanek tõsta järgmisel perioodil ühenduse toetuse ülemmäära piirkondades, mis on püsivalt ebasoodsamas geograafilises olukorras.

Kasutades ära algatuse URBAN tugevaid külgi, kavatseb komisjon pöörata rohkem tähelepanu linnadele, kaasates sellealased meetmed täielikult piirkondlikesse programmidesse. Piirkondlikes programmides tuleb näidata, kuidas on korraldatud linnadega seotud meetmed ja milline vastutus on nende puhul delegeeritud linnavalitsustele.

4. MAAPIIRKONDADES JA KALANDUSSEKTORI ÜMBERKORRALDAMISEKS KASUTATAVATE VAHENDITE PAREM KORRALDAMINE

Komisjon teeb ettepaneku lihtsustada ja muuta selgemaks erinevate maaeluarengut ja kalandussektorit toetavate vahendite ülesanded. Olemasolevad maaelu arengu poliitikaga seotud vahendid koondatakse ühise põllumajanduspoliitika raames üheainsa vahendi alla, mille eesmärk on:

- tõsta ümberkorralduste toetamise kaudu põllumajandussektori konkurentsivõimet,
- toetada keskkonda ja maapiirkondi maakasutuse soodustamise, sealhulgas Natura 2000 looduskaitsealadega seotud maaelu arengu meetmete kaasrahastamise kaudu,
- tõsta maapiirkondades elukvaliteeti ja soodustada talupidamistele ja muudele maapiirkondades tegutsejatele suunatud meetmete kaudu majandustegevuse mitmekesistamist.

Olemasolev ühenduse algatus LEADER+ muudetakse põhiprogrammide osaks.

Kalandussektori ümberkorraldamise toetamiseks mõeldud meetmed koondatakse samuti üheainsa vahendi alla, mille põhitähelepanu on suunatud meetmetele, mis on seotud kalandussektori ümberkorraldusvajadustega ja mõeldud töö- ja elamistingimuste parandamiseks piirkondades, kus kalandussektoril, sealhulgas akvakultuursektoril, on tähtis osa.

Nimetatud ettepanekute puhul on oluline, et rahalisi vahendeid, mis on kantud ühtekuuluvuspoliitika alt üle kõnealustele uutele vahenditele, jagatakse ka edaspidi nii, et ühtekuuluvusprogrammidega hõlmatud vähemarenenud piirkondi ja riike toetataks samal määral kui praegu.

Lisaks nimetatud meetmetele toetab ühtekuuluvuspoliitika maapiirkondade majanduse mitmekesistamist ja mittetavapäraseid tegevusharusid kalandusest sõltuvates piirkondades.

5. LIHTSUSTAMINE JA DETSENTRALISEERIMINE: UUS RAKENDUSSÜSTEEM

Kuigi ühtekuuluvuspoliitika rakendussüsteem on tõestanud, et ta suudab viia kohapeal ellu kvaliteetseid programme ja Euroopa ühistes huvides olevaid projekte, on olemasolevate programmide juhtimises täheldatud mitmeid probleeme.

Seetõttu kavatseb komisjon jätta samaks ühtekuuluvuspoliitika peamised põhimõtted: programmitöö, partnerlus, kaasrahastamine ja hindamine. Samas teeb ta aga ettepaneku tõhustada poliitikat mitmete reformide läbiviimise teel. Esiteks tuleks programmitöös toetada strateegilisemat lähenemisviisi. Teiseks tuleks usaldada veelgi suurem vastutus kohalikele partneritele liikmesriikides, piirkondades ja kohalikes ametiasutustes. Kolmandaks tuleks tõsta kaasrahastatavate programmide tulemuslikkust ja kvaliteeti täpsemini määratletud partnerluse ning selgemate ja rangemate järelevalvemehhanismide kaudu. Neljandaks tuleks suurema läbipaistvuse, diferentseerimise ja proportsionaalsuse teel lihtsustada juhtimissüsteemi, tagades seejuures mõistliku finantsjuhtimise.

5.1. Strateegilisema suunitlusega ELi prioriteedid

Komisjon teeb ettepaneku, et nõukogu võtaks enne uut programmitöö perioodi vastu ühtekuuluvuspoliitika üldstrateegiat käsitleva dokumendi. See peaks toimuma komisjoni ettepaneku põhjal, kus on selgelt määratletud liikmesriikide ja piirkondade prioriteedid, ja pärast seda, kui parlament on esitanud oma arvamuse.

Kõnealune strateegiline lähenemisviis suunaks poliitika rakendamist ja suurendaks sellest tulenevat poliitilist vastutust. See aitaks konkreetsemalt täpsustada, milline peaks olema ühtekuuluvuspoliitika ning Lissaboni ja Göteborgi istungjärkude päevakorra vahelise koostoime soovitatav tase, ning tagaks suurema ühtluse majanduspoliitika üldsuuniste ja Euroopa tööhõivestrategiaga.

Euroopa Liidu institutsioonid uurivad igal aastal komisjoni aruande põhjal, kus on võetud kokku liikmesriikide arenguaruanded, strateegiliste prioriteetide alal tehtud edusamme ja saavutatud tulemusi.

Lisaks teeb komisjon ettepaneku süsteemi täiendavaks lihtsustamiseks mitmes olulises valdkonnas.

5.2. Programmitöö

Programmitöö süsteemi lihtsustatakse järgmiselt:

Poliitika tasandil: iga liikmesriik valmistab nõukogus vastuvõetud strateegiliste suuniste alusel ette riikliku raamdokumendi oma arengustrategia kohta, mis peaks toimuma komisjoniga peetavate läbirääkimiste teel ja looma raamistiku valdkondlike ja piirkondlike programmide ettevalmistamiseks, kuid ei kujutaks endast haldusvahendit nagu olemasolev ühenduse abi raamprogramm.

Toimingute tasandil: komisjon võtab poliitikadokumendi alusel vastu iga liikmesriigi siseriiklikud ja piirkondlikud programmid. Programmid määratletakse üksnes tervikuna või

prioriteetide tasandil, osutades kõige olulisematele toimingutele. Loobutakse täiendavatest üksikasjadest, mida praegu kajastatakse nn programmitäiendis, ja meetmepõhisest haldamisest.

Olemasolevast kuuest rahastusallikast jäetakse alles kolm (ERF, ESF ja Ühtekuuluvusfond).

Erinevalt olemasolevatest mitmest fondist rahastatavate programmidest püütakse tulevikus ERFi ja ESFi meetmete puhul kasutada iga programmi puhul ainult üht fondi. Seoses sellega muutuks kõigi fondide tegevus selgemaks, kui ESFist ja ERFist lubatakse rahastada ülejäänud meetmeid, mis on seotud vastavalt ainelise ja inimkapitaliga. Kõnealuste meetmete rahastamine piirduks kummagi fondi peamiste tegevusvaldkondadega ja oleks nendega otseselt seotud. See võimaldaks programmitööd nii lihtsustada kui ka tõhustada.

Ühtekuuluvusfond ja ERF lähtuvad transpordi ja keskkonnainfrastruktuuride puhul ühest ja samast programmitöö süsteemist. Olulisemad projektid võtab komisjon vastu eraldi, kuid neid hallatakse asjaomaste programmide raames.

5.3. Finantsjuhtimine ja -kontroll

Programmitöö perioodi 2007-2013 reguleerivate õigusaktide üks peaesmärke ühise juhtimise raames on piiritleda olemasolevate õigusaktide kogemuse põhjal täpselt vastutuse raamistik, laad ja jaotus erinevate isikute vahel, kes on seotud ühenduse eelarve täitmisega. Viimaste hulka kuuluvad ühelt poolt liikmesriigid ja rakendusorganid ning teiselt poolt komisjon. Lihtsustamine aitab sel puhul suurendada süsteemi tõhusust, mõjusust ja üldist tasakaalu.

Juhtimis- ja kontrollisüsteem

Määruse eelnõuga, millega nähakse ette üldsätted ERFi, ESFi ja Ühtekuuluvusfondi kohta, muudetakse nimetatud fondide juhtimis- ja kontrollisüsteemi üldine ülesehitus ühtlasemaks ja selgemaks:

- Ühtlasemaks, kuna on vaja määratleda selgemalt kõigis protsessi etappides kontrolli- ja auditisüsteemi suhtes kohaldatavad miinimumnõuded ning erinevate isikute ülesanded ja kohustused.
- Selgemaks, kuna on vaja, et kontrollimisega seotud erinevad isikud teadvustaksid iga osa kontrollimise tulemusi, suurendamaks süsteemi tõhusust, mõjusust ja üldist tasakaalu.

Määruse eelnõus on määratletud miinimumnõuete ühine alus, mida peab järgima mis tahes juhtimis- või sisekontrollisüsteem, mis on seotud kõnealuste fondide haldamisega, ning liikmesriikide ja komisjoni kohustused mõistliku finantsjuhtimise põhimõttest kinnipidamise tagamisel. Selleks peavad liikmesriigid andma juhtimis- ja kontrollisüsteemide kohta kinnituse:

- perioodi alguses süsteemi kohta koostatud sõltumatu auditeerimisorgani aruande näol;
- igal aastal auditeerimisasutuse aruande näol, mida toetab iga-aastane kontrollaruanne, ning
- perioodi lõpus lõpliku kuluaruande kinnitamise näol.

Kui komisjon saab omaenda ja siseriikliku auditi põhjal kinnituse siseriiklike juhtimis- ja kontrollsüsteemide olemasolu ja mõistliku finantsjuhtimise kohta, on tal võimalik kinnitada deklareeritud kulude seaduslikkust ja nõuetekohasust siseriikliku kontrollimise tulemuste põhjal. Seega ei ole tal vaja viia läbi kohapealseid kontrolle muidu kui erandjuhtudel.

Sarnaselt eelmainitule tehakse üldsätetes ettepanek, et ühenduse sekkumise määr juhtimisel, hindamisel ja kontrollimisel sõltuks muuhulgas tema toetuse suurusest. Üldmääruse eelnõus lubatakse liikmesriikidel kohaldada omaenda eeskirju ning juhtimis- ja kontrollstruktuure, kui riikliku toetuse ülekaal on märkimisväärne. Kõnealune võimalus kehtib ainult juhul, kui komisjon on saanud kinnituse siseriikliku juhtimis- ja kontrollsüsteemi usaldusväärsuse kohta.

Täiendavuse põhimõte, mille kohaselt ELi vahendid peaksid pigem täiendama kui asendama siseriiklikke vahendeid, jääb ühtekuuluvuspoliitika üheks peamiseks põhimõtteks. Vastavalt proportsionaalsuse põhimõttele kontrollib komisjon selle kohaldamist siiski üksnes lähenemise eesmärgi raames. Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive ja Euroopa territoriaalse koostöö programmide raames vastutavad täiendavuse põhimõtte tagamise eest liikmesriigid.

Finantsjuhtimine

Lihtsustatakse finantsjuhtimissüsteemi kaht olulist tahku. Näiteks maksetega tegeletakse prioriteedi, mitte enam meetme tasandil, nagu see on tavaks praegu. Lisaks arvestatakse ühenduse toetust üksnes avaliku sektori kulude põhjal. Maksesüsteem (ositi- ja tagasimaksed) ja automaatse kulukohustustest vabastamise põhimõte jäävad samaks.

Samuti tehakse määruse eelnõus ettepanek kehtestada maksete edasilükkamise, kinnipidamise ja peatamise kord juhtudel, kui vahemaksetaotluse esitamise ajal ilmnevad tõsised probleemid.

Finantsjuhtimise lihtsustamiseks teeb komisjon ettepaneku lubada osaliselt lõpetada programmid, mille toimingud on lõpule viidud. Lõpetamise ajakava kohta teeb otsuse iga liikmesriik ise.

Kulude abikõlblikkus määratakse üldiselt kindlaks siseriiklike eeskirjadega, v.a piiratud arvul juhtudel, nagu näiteks käibemaks, mille puhul kohaldatakse jätkuvalt ühenduse eeskirju.

5.4. Vahendite koondamine

Suurem osa vahendeid peaks olema jätkuvalt koondatud kõige vaesematele liikmesriikidele ja piirkondadele, pöörates eriti tähelepanu uutele liikmesriikidele. Iga arenguprogrammi raames tuleb vahendite koondamise saavutamiseks keskenduda Lissaboni ja Göteborgi prioriteetidele ning lähenemise piirkondades institutsioonilise suutlikkuse suurendamisele.

Piirkondliku konkurentsivõime programmide puhul on vahendite koondamist praeguse rõhuasetuse tulemusena (vastavalt eesmärgile 2), mille alusel abikõlblikud alad jagatakse tsoonideks omavalitsusüksuste või nende osade tasandil, valdavalt mõistetud ainult väikestes geograafilistes mastaapides. Kuigi vahendite geograafiline koondamine kõige enam mõjutatud kolletesse või aladele peab jääma tulevaste jõupingutuste oluliseks osaks, tuleb samuti tunnistada, et selliste alade väljavaated sõltuvad suurel määral piirkonna kui terviku edust.

Nagu paljudes piirkondades on mõistetud, nõuab see ühtse strateegia väljatöötamist kogu piirkonna jaoks, et käsitleda selle kõige nõrgemate osade vajadusi. Seetõttu tehakse ettepanek

loobuda tulevikus olemasolevast väikesteks tsoonideks jagamise süsteemist, mis võimaldaks määrata kindlaks sobiva tasakaalu geograafilise ja muud laadi vahendite koondamise vahel piirkondliku konkurentsivõime programmide koostamise käigus koostöös komisjoniga.

See ei tohiks vähendada ELi rahaliste vahendite jaotamisel tehtavaid jõupingutusi. Iga piirkondliku konkurentsivõime rakenduskava puhul tuleks vahendite geograafilist, valdkondlikku ja rahalist koondamist põhjendada.

Seoses partnerlusega vastutavad esmajoonel piirkonnad rahaliste vahendite koondamise eest vajalikesse valdkondadesse, et kõrvaldada majanduslikud, sotsiaalsed ja piirkondlikud erinevused piirkonna tasandil. Kui komisjon teeb programmide kohta otsuse, kontrollib ta tegevuse ühtsust ja kinnitab selle.

Kasutamata summade puhul kehtivale kulukohustustest vabastamise põhimõtte ("N+2 reegel") tõttu, mida rakendatakse ainult piirkondlikus ja ühtekuuluvuspoliitikas, püsib tugev stiimul programmide tõhusaks ja kiireks elluviimiseks.

5.5. Suurem rõhk tulemuslikkusele ja kvaliteedile

Ühtekuuluvuspoliitika tõhustamiseks tuleb keskenduda selle mõjule ja tulemuslikkusele ning määratleda täpsemalt saavutatavad tulemused. Ühtekuuluvuspoliitika tõhusus paraneks üldiselt, kui loodaks iga-aastane dialoog Euroopa institutsioonidega, mille käigus arutatakse komisjoni aastaaruande põhjal riiklike ja piirkondlike programmide edusamme ja tulemusi, et suurendada läbipaistvust ja aruandekohustust institutsioonide ja kodanike ees.

Et säiliks kvaliteet, jääb kogu tegevuses oluline koht enne ja pärast programme ja nende ajal toimuvale hindamisele. Lisaks teeb komisjon ettepaneku luua ühenduse tulemusreserv, mille põhieesmärk oleks premeerida liikmesriike ja piirkondi, kelle edusammud kokkulepitud eesmärkide saavutamisel on kõige suuremad.

Lõpuks teeb komisjon ettepaneku, et liikmesriigid looksid riiklike eraldiste raames väikese reservi, mis võimaldaks neil kiirelt reageerida ootamatutele valdkondlikele või kohalikele probleemidele, mis tulenevad tööstuse ümberkorraldamisest või kaubanduskokkulepete mõjust. Kõnealust reservi kasutatakse lisatoetuse pakkumiseks mõjutatud töötajatele ja majandustegevuse mitmekesistamisele asjaomastel aladel nii, et see täiendaks riiklikke ja piirkondlikke programme, mis peaks olema põhivahend majanduslikke muutusi ennetavate ümberkorralduste tegemiseks.

Nimetatud muudatusettepanekute tulemusena peaks poliitika rakendamine muutuma läbipaistvamaks, tehes selle kodanike ja äriühingute jaoks ligipääsetavamaks, mis suurendaks esitatavate projektide arvu ning aitaks toetusele tekkiva suurema konkurentsi teel kaasa kvaliteedi ja hinna suhte paranemisele.

6. RAHALISED VAHENDID

Ühtekuuluvuspoliitikale eraldatud rahalised vahendid peegeldavad laienenud ELi soovi toetada majanduskasvu ja töökohtade loomist ebasoodsamas olukorras olevates piirkondades. Perioodil 2007-2013 teeb komisjon ettepaneku eraldada uue ühtekuuluvuspoliitika kolme prioriteedi toetuseks 336,1 miljardit eurot (mis võrdub 373,9 miljardi euroga enne ülekandeid ettepanekus mainitud ühtsele maaelu ja kalanduse rahastamisvahendile).

Kõnealune summa soovitatakse jagada uue poliitika kolme eesmärgi vahel järgmiselt:

- Umbes 78% lähenemise eesmärgile (vähemarenenud piirkonnad, Ühtekuuluvusfond ja laienemise statistilise mõju piirkonnad), pannes rõhku kaheteistkümne uue liikmesriigi aitamisele. Ühtekuuluvuspoliitika raames mis tahes liikmesriigile tehtavate rahaliste ülekannete piirmääraks (“piiristamine”) jääb praegu kehtiv 4% riigi SKTst, mille hulka arvatakse maaelu arengu ja kalanduse vahendite raames eraldatud summad. Statistilise mõju piirkondadele antakse lähenemise eesmärgi raames spetsiaalset, kahanevat toetust, et lihtsustada selle järkjärgulist kaotamist.
- Umbes 18% piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgile. ERFist rahastatavaid piirkondlikke programme ja ESFist rahastatavaid riiklikke programme peaks olema võrdne arv, v.a piirkondade puhul, kus alustatakse järkjärgulist toetamist.
- Umbes 4% Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgile.

Komisjon teeb ettepaneku kasutada rahaliste vahendite jagamiseks liikmesriikide vahel objektiivsetel kriteeriumidel põhinevat meetodit, mida kasutati Euroopa Ülemkogu Berliini istungjärgu (1999) ajal lähenemise prioriteedi puhul, pidades silmas laienemise statistilistest tulemustest mõjutatud piirkondade ausat kohtlemist.

Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive vahendid jaotab komisjon liikmesriikide vahel ühenduse majanduslike, sotsiaalsete ja piirkondlike kriteeriumide alusel.

Euroopa piirkondliku koostöö eesmärgi vahendite jaotamisel lähtutakse abikõlblike piirkondade elanikkonna ja asjaomase liikmesriigi kogurahvastiku suuruselt.

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 161,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,¹

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut,²

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust,³

võttes arvesse regioonide komitee arvamust,⁴

võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja arvamust

ning arvestades järgmist:

- (1) Asutamislepingu artiklis 158 on sätestatud, et ühendus taotleb majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks eri regioonide arengutaseme ühtlustamist ning mahajäämuse vähendamist kõige ebasoodsamates piirkondades või saartel, kaasa arvatud maapiirkonnad. Artiklis 159 on ette nähtud, et seda tegevust toetatakse struktuurifondide, Euroopa Investeeringuspanga (EIP) ja muude olemasolevate rahastamisvahendite kaudu.
- (2) Euroopa Ülemkogu Lissaboni ja Göteborgi istungjärgudel määratletud ühenduse säästva arengu prioriteetide kaasamise teel peaks ühtekuuluvuspoliitika aitama kaasa majanduskasvu, konkurentsivõime ja tööhõive suurendamisele.
- (3) Majanduslikud, sotsiaalsed ja piirkondlikud erinevused on laienenud ELis kasvanud nii ka piirkondlikul kui riiklikul tasandil. Seepärast tuleks tõsta kogu ELi konkurentsivõimet ja tööhõivet.
- (4) ELi maismaa- ja merepiiri kasv ja tema territooriumi laienemine peaks tõstma piiriülese, riikidevahelise ja piirkondadevahelise koostöö lisandväärtust liidus.

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

² ELT C [...], [...], lk [...].

³ ELT C [...], [...], lk [...].

⁴ ELT C [...], [...], lk [...].

- (5) Ühtekuuluvusfondi töö tuleks kaasata struktuuriabi kavandamisse, et saavutada eri fondide vahel suurem kooskõla.
- (6) Vastavalt nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1260/99 (millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta)⁵ artiklile 55 vaatab nõukogu komisjoni ettepanekul kõnealuse otsuse uuesti läbi hiljemalt 31. detsembriks 2006. Käesolevas määruses ettepanud fondide reformi läbiviimiseks tuleks määrus (EÜ) nr 1260/99 tunnistada kehtetuks.
- (7) Nende eri vahendite roll, millest toetatakse maaelu arengut, eelkõige määrus (EÜ) nr [...] ja kalandussektori puhul eelkõige määrus (EÜ) nr [...],⁶ tuleks täpsustada ning need tuleks kaasata ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika vahenditesse. Esimesed vahendid tuleks ühtekuuluvuspoliitika raames kooskõlastada viimastega.
- (8) Seega antakse ühtekuuluvuspoliitika raames toetust üksnes Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF), Euroopa Sotsiaalfondist (ESF) ja Ühtekuuluvusfondist. Iga fondi suhtes kohaldatavad eeskirjad täpsustatakse rakendusmäärustes, mis võetakse vastu vastavalt asutamislepingu artiklitele 148, 161 ja 162.
- (9) Et suurendada ühenduse ühtekuuluvuspoliitika lisandväärtust, tuleks struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi tööd keskendada ja lihtsustada. Seetõttu tuleks uuesti määratleda määruses (EÜ) nr 1260/99 esitatud eesmärgid. Eesmärkideks tuleks kehtestada liikmesriikide ja piirkondade lähenemine, piirkondlik konkurentsivõime ja tööhõive ning Euroopa territoriaalne koostöö.
- (10) Kõnealuse kolme eesmärgi raames tuleks võtta piisavalt arvesse majanduslikke, sotsiaalseid ja piirkondlikke erisusi.
- (11) Äärepoolseimatele piirkondadele tuleks kehtestada erimeetmed ja pakkuda täiendavat toetust, et tasakaalustada asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 osutatud teguritest tulenevaid piiranguid.
- (12) ELi hõredalt asustatud põhjaalad nõuavad sobivat finantskohtlemist, et tasakaalustada kõnealuste piirangute mõju.
- (13) Pidades silmas linnade tähtsust ja eelkõige keskmise suurusega linnade panust piirkondlikule arengule, tuleks pöörata neile suuremat tähelepanu, suurendades linnade taaselustamise edendamiseks nende rolli programmitöös.
- (14) Fondid peaksid võtma lisaks Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) ja Euroopa Kalandusfondi (EFF) meetmetele eri- ja täiendavaid meetmeid, et toetada majandustegevuse mitmekesistamist maapiirkondades ja kalandusest sõltuvates piirkondades. Lisaks tuleks piirkondades, mis on oma arengus mahajäänud, toetada fondidest saadavat abi nimetatud meetmetega, et abi jääks sama suureks kui perioodil 2000-2006.

⁵ EÜT L 161, 26.6.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

⁶ ELT L [...], [...], lk [...].

- (15) Ebasoodsate looduslike tingimustega piirkondades, s.t teatavatel saartel, mägipiirkondades ja hõredalt asustatud piirkondades, tuleks tugevdada meetmeid, et nad tuleksid toime oma konkreetsete arenguraskustega. Sama tuleks teha laienemise tõttu teatavatel ühenduse piirialadel.
- (16) Tuleks määrata kindlaks objektiivsed kriteeriumid abikõlblike piirkondade ja alade määramiseks. Selleks tuleb esmatahtsate piirkondade ja alade kindlaksmääramisel võtta ühenduse tasandil aluseks ühine piirkondade klassifitseerimise süsteem, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1059/2003, millega kehtestatakse ühine statistiliste territoriaalüksuste liigitus (NUTS).⁷
- (17) Lähenemise eesmärgi alla kuuluvad liikmesriigid ja piirkonnad, mis on oma arengus maha jäänud. Lähenemise eesmärk on suunatud piirkondadele, mille ostujõu pariteetides väljendatud sisemajanduse kogutoodang (SKT) inimese kohta on alla 75% ühenduse keskmisest. Seetõttu antakse piirkondadele, millele ELi laienemisest tuleneval ühenduse keskmise langusel on negatiivne statistiline mõju, lähenemisprotsessi lõpuleviimiseks märkimisväärset üleminekutoetust. Kõnealune toetus lõpeb 2013. aastal ja sellele ei järgne enam täiendavat üleminekuperioodi. Ühtekuuluvusfondist saavad abi lähenemise eesmärgiga hõlmatud liikmesriigid, kelle rahvamajanduse kogutoodang (RKT) inimese kohta on alla 90% ühenduse keskmisest.
- (18) Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärk on mõeldud lähenemise eesmärgi alt välja jäävatele ühenduse aladele. Toetust võidakse anda nii piirkondadele, mis ei vasta enam programmitöö perioodi 2000-2006 eesmärgi 1 raames piirkondliku lähenemistoetuse saamise tingimustele ja saavad seetõttu üleminekutoetust, kui ka kõigile teistele ühenduse piirkondadele.
- (19) Euroopa territoriaalse koostöö eesmärk on mõeldud maismaa- ja merepiiriga piirkondadele, integreeritud territoriaalset arengut soodustavate meetmete raames määratletud riikidevahelise koostöö piirkondadele ning piirkondadevahelise koostöö ja kogemustevahetuse võrgustike toetamiseks. Koostöö parandamise ja lihtsustamise juurde ühenduse välispiiril kuulub Euroopa naaberluse ja partnerluse rahastamisvahendi kasutamine vastavalt määrusele (EÜ) nr [...] ja ühinemiseelse rahastamisvahendi kasutamine vastavalt määrusele (EÜ) nr [...].
- (20) Fondide tegevus ja toimingud, mille rahastamist neist toetatakse, peaksid olema selged ja kooskõlas muude ühenduse tegevustega ja täitma ühenduse õigusnorme.
- (21) Ühenduse tegevus peaks täiendama liikmesriikide tegevust või püüdma sellele kaasa aidata. Partnerluse tugevdamiseks tuleks kehtestada kord eri liiki partnerite, eriti piirkondade osalemiseks, pidades täielikult kinni liikmesriikide institutsionaalsest korraldusest.
- (22) Mitmeaastane programmitöö peaks olema suunatud vajalike rahaliste vahendite olemasolu ning ühenduse ja liikmesriikide ühismeetmete ühtsuse ja järjepidevuse tagamise teel fondide eesmärkide saavutamisele.

⁷ ELT L 154, 21.6.2003, lk 1.

- (23) Vastavalt asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele võib ühendus astuda samme lähenemise, piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive ning Euroopa territoriaalse koostöö eesmärkide toetamiseks. Erinevuste ulatuslikkuse ja rahaliste vahendite piiratuse tõttu liikmesriikides ja piirkondades, mis vastavad lähenemise eesmärgi raames toetuse saamise tingimustele, ei suuda liikmesriigid kõnealuseid eesmärke ise rahuldavalt saavutada. Seetõttu on nimetatud eesmärke ühenduse tasandil lihtsam saavutada mitmeks aastaks tagatud ühendus rahastamise teel, mis võimaldab keskenduda ühtekuuluvuspoliitikas ühenduse prioriteetidele. Vastavalt eelmainitud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttele ei minda käesoleva määrusega kaugemale, kui on vajalik nimetatud eesmärkide saavutamiseks.
- (24) Struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi meetmete subsidiaarsust ja proportsionaalsust on kohane tugevdada.
- (25) Vastavalt asutamislepingu artiklile 274 tuleb seoses ühisjuhtimisega täpsustada tingimusi, mille puhul komisjonil on õigus täita oma ülesandeid Euroopa Ühenduse üldeelarve rakendamisel, ning selgitada liikmesriikide koostöökohustusi. Kõnealuste tingimuste kohaldamise teel on komisjonil võimalik veenduda, et liikmesriigid kasutavad fonde seaduslikul ja nõuetekohasel viisil ning kooskõlas finantsmääruses sätestatud mõistliku finantsjuhtimise põhimõttega.
- (26) Struktuurifondide toetus ei tohi vastavalt käesoleva määruse tingimustele asendada liikmesriikidepoolseid avaliku sektori kulusid, et tagada tegelik mõju majandusele. Lähenemise eesmärgi alla kuuluvatele piirkondadele eraldatud rahaliste vahendite hulga tõttu tuleks täiendavuse põhimõttest kinnipidamise kontrollimisel partnerluse kaudu keskenduda nimetatud piirkondadele ning, kui täiendavuse põhimõtet ei ole järgitud, võib see tuua kaasa finantskorrektsiooni.
- (27) Ühendus toetab majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse soodustamiseks tehtavate jõupingutuste raames naiste ja meeste ebavõrdsuse kaotamise ja nende võrdõiguslikkuse edendamise eesmärki, mis on sätestatud asutamislepingu artiklites 2 ja 3.
- (28) Lähenemise eesmärgile tuleks koondada rohkem rahalisi vahendeid, kuna laienenud ELis erinevused suurenevad. Jõupingutused, mida tehakse piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi nimel, aidades tõsta konkurentsivõimet ja tööhõivet ülejäänud ELis, peaksid säilima. Euroopa territoriaalse koostöö vahendeid tuleks suurendada, pidades silmas selle erilist lisandväärtust.
- (29) Olemasolevate vahendite jagamise kohta tuleks kehtestada sätted. Vahendeid jagatakse igal aastal, kusjuures tuleb tagada, et märkimisväärne osa neist oleks koondatud piirkondadele, mis on oma arengus maha jäänud, sealhulgas neile piirkondadele, mis saavad statistilise mõju tõttu üleminekutoetust.
- (30) Liikmesriigile fondist eraldatavatele aastastele assigneeringutele kehtib piirmäär, mis kinnitatakse vastavalt riigi kasutamisevõimele.
- (31) Komisjon peaks kehtestama objektiivse ja selge metoodika alusel olemasolevate kulukohustuste assigneeringute suunava jaotuse. 3% lähenemise ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärkide raames struktuurifondidest liikmesriikidele

eraldatud assigneeringutest tuleks paigutada kvaliteedi ja tulemuslikkuse premeerimiseks ettenähtud ühenduse reservi.

- (32) Struktuurifondide kasutada olevad assigneeringud tuleks programmitöö eesmärgil siduda ühtse indeksiga.
- (33) Et suurendada ühtekuuluvuspoliitika strateegilist sisu selle sidumise teel ühenduse prioriteetidega ja muuta see seeläbi läbipaistvamaks, peaks nõukogu võtma komisjoni ettepanekul vastu strateegilised suunised ning kontrollima komisjoni aruande põhjal nende rakendamist liikmesriikides.
- (34) Iga liikmesriik peaks valmistama nõukogus vastuvõetud strateegiliste suuniste põhjal ette siseriikliku viitedokumendi oma arengustrateegia kohta ja pidama selle üle läbirääkimisi komisjoniga, kes teeb selle kohta otsuse. Nimetatud viitedokument moodustab rakenduskavade ettevalmistamise raamistiku.
- (35) Struktuurifondide kavandamist ja juhtimist tuleks lihtsustada, võttes arvesse nende konkreetseid omadusi ja sätestades, et rakenduskavasid rahastatakse kas ERFist või ESFist, võimaldades samas kummastki täiendavalt ja piiratud määral rahastada teise fondi alla kuuluvaid meetmeid.
- (36) Vastastikuse täiendavuse suurendamiseks ja rakendamise lihtsustamiseks kavandatakse Ühtekuuluvusfondi ja ERFi toetuseid transporti ja keskkonda käsitlevate rakendusekavade puhul ühiselt.
- (37) Kavandamine peaks tagama, et fondid on kooskõlas üksteisega, muude olemasolevate rahastamisvahenditega, Euroopa Investeeringuspangaga ja Euroopa Investeeringufondiga. Kõnealune kooskõlastamine peaks hõlmama ka keerukamate rahastamiskavade koostamist ning avaliku ja erasektori partnerlust.
- (38) Programmitöö periood kestab seitse aastat, et säiliks määruses (EÜ) nr 1260/1999 määratletud juhtimissüsteemi lihtsustamine.
- (39) Liikmesriigid ja korraldusasutused peaksid looma ERFiga kaasrahastatavate rakenduskavade raames piirkondadevahelise koostöö korra ja võtma arvesse ebasoodsamate looduslike tingimustega piirkondade erisusi.
- (40) Et võtta arvesse lihtsustamise ja detsentraliseerimise vajadust, peaks programmitöö ja finantsjuhtimine toimuma üksnes prioriteetide tasandil ning tuleks lõpetada määruses (EÜ) nr 1260/1999 ettenähtud ühenduse abiraamprogrammi ja programmitäiendi kohaldamine.
- (41) Liikmesriigid, piirkonnad ja korraldusasutused peaksid lähenemise ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärkide raames ERFist kaasrahastatavate rakenduskavade puhul korraldama vastutuse delegeerimise linnavalitsustele linnade taaselustamist käsitlevate prioriteetide osas.
- (42) Äärepoolseimate piirkondade lisakulude hüvitamiseks mõeldud täiendavad assigneeringud tuleks kaasata rakenduskavadesse, mida ERF rahastab kõnealustes piirkondades.

- (43) ERFist rahastatava Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi elluviimiseks tuleks luua eraldi kord.
- (44) Komisjonil peaks olema võimalik, vajaduse korral koostöös EIPga, kiita heaks rakenduskavas sisalduvad suurprojektid, et hinnata nende eesmärki, mõju ja ühenduse vahendite kavandatud kasutamist.
- (45) Fondid peaksid toetama tehnilise abi raames hindamist, fondide juhtimisega seotud haldussuutlikkuse tõstmist, uuringuid, katseprojekte ja kogemuste vahetamist, mille eesmärgiks on eelkõige uuenduslike lähenemisviiside ja tavade edendamine.
- (46) Fondidest saadava abi mõjususe sõltub samuti usaldusväärse hindamise kaasamisest programmitöösse ja järelevalvesse. Seoses sellega tuleks täpsustada liikmesriikide ja komisjoni ülesanded.
- (47) Lähenemise ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärkide raames peaksid liikmesriigid nägema oma riiklikest assigneeringutest ette väikese reservi, et reageerida kiiresti ootamatutele valdkondlikele ja kohalikele probleemidele, mis tulenevad sotsiaal-majanduslikest ümberkorraldustest või kaubanduskokkulepete mõjust.
- (48) On vaja määrata kindlaks kord, mille alusel muuta fondide osalust rakenduskavades. Et tugevdada ühenduse vahendite mitmekordset mõju, on seega vaja võtta arvesse asjaomaste piirkondade probleemide iseloomu ja tõsidust, ühenduse prioriteetide, sealhulgas keskkonnakaitse ja parandamise rakendamist ning erasektori vahendite kasutuselevõttu rakenduskavades avaliku ja erasektori partnerluse kaudu. Samuti on selleks vaja määratleda tulusa projekti mõiste ning määrata kindlaks fondide osaluse arvestamise alus kõnealust liiki projektides.
- (49) Vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele ja ilma, et sellega piirataks erandite kohaldamist, mis on sätestatud määruses (EÜ) nr [...] Euroopa Regionaalarengu Fondi kohta, määruses (EÜ) nr [...] Euroopa Sotsiaalfondi kohta ja määruses (EÜ) nr [...] Ühtekuuluvusfondi kohta, tuleks kehtestada siseriiklikud eeskirjad, mis käsitleksid kulude abikõlblikkust.
- (50) Fondide tegevuse mõjususe, aususe ja püsiva mõju kindlustamiseks tuleks näha ette sätted, mis tagaksid äriühingutesse tehtavate investeeringute pikaajalisuse ja hoiaksid ära fondide kasutamise ebaausa konkurentsi loomise eesmärgil. On vaja tagada, et fondide toetusel tehtud investeeringud saaks kanda pärast piisavalt pika aja möödumist kuludesse.
- (51) Liikmesriigid peavad võtma juhtimis- ja kontrollsüsteemide nõuetekohase toimimise tagamiseks vajalikud meetmed. Selleks on vaja kehtestada üldpõhimõtted ja ülesanded, mida kõigi rakenduskavade süsteemid peavad täitma vastavalt programmitöö perioodi 2000-2006 suhtes kehtivatele ühenduse õigusaktidele.
- (52) Seetõttu on vaja jätkuvalt määrata iga meetme puhul korraldusasutus ning täpsustada korraldusasutuse ja auditeerimisasutuse ülesanded. Samuti on vaja tagada, et kulude kinnitamine ja maksetaotlused vastaksid enne komisjonile edastamist ühtsetele kvaliteedinõuetele. On vaja täpsustada kõnealuste taotluste aluseks olevate andmete laad ja kvaliteet ning selleks tuleb kehtestada sertifitseerimisasutuse ülesanded.

- (53) Rakenduskavasid on vaja jälgida, et tagada nende kvaliteetne rakendamine. Selleks tuleb määratleda järelevalvekomiteede ülesanded, komisjonile edastatav teave ja selle kontrollimise raamistik.
- (54) Vastavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetele kannavad liikmesriigid esmavastutust meetmete rakendamise ja kontrolli eest.
- (55) Rakenduskavade tõhusa ja nõuetekohase rakendamise tagamiseks tuleks täpsustada liikmesriikide kohustused seoses juhtimis- ja kontrollsüsteemidega, kulude kinnitamisega ning eeskirjade eiramise ja ühenduse õiguse rikkumise ennetamise, avastamise ja kõrvaldamisega. Eriti juhtimise ja kontrolli puhul on liikmesriikide jaoks vaja kehtestada kord, mille alusel kinnitada süsteemide olemasolu ja nõuetekohast toimimist.
- (56) Ilma et sellega piirataks komisjoni volitusi finantskontrolli alal, tuleks nimetatud valdkonnas tugevdada liikmesriikide ja komisjoni vahelist koostööd ning kehtestada kriteeriumid, mille põhjal komisjonil oleks võimalik vastavalt oma siseriiklike süsteemide kontrollimise strateegiale teha kindlaks liikmesriikide auditeerimisasutuste kindlusaste.
- (57) Ühenduse kontrollimise ulatus ja intensiivsus peaks sõltuma tema toetuse suurusest. Kui programmi pearahastaja on sisuliselt liikmesriik, on kohane anda talle võimalus korraldada teatav osa kontrollimisest vastavalt siseriiklikele eeskirjadele. Sellisel juhul on vaja sätestada, et komisjon lahutaks vahendid, mille abil liikmesriik täidab kulude kinnitamise ülesannet ning juhtimis- ja kontrollsüsteemi kontrollimise ülesannet ning kehtestaks tingimused, mille puhul komisjon ei pea ise auditit läbi viima ja võib piirduda siseriikliku ametiasutuse kinnitusega.
- (58) Rakenduskavade alguses tehtav eelmakse tagab korrapärase rahavoo, mis lihtsustab rakenduskava elluviimisel maksete tegemist abisaajatele. Seepärast tehakse rakenduskavade elluviimise kiirendamiseks struktuurifondide puhul 7% ja Ühtekuuluvusfondi puhul 10,5% suurune eelmakse.
- (59) Lisaks maksete peatamisele puuduste avastamise korral juhtimis- ja kontrollsüsteemis tuleks kehtestada meetmed, mis võimaldaksid volitatud eelarvevahendite käsutajal peatada maksed, kui kõnealuste süsteemide nõuetekohase toimimise suhtes on kahtlusi, või komisjonil vähendada makseid, kui asjaomane liikmesriik ei ole rakendanud kõiki parandusmeetmeid.
- (60) Automaatse kulukohustustest vabastamise eeskiri aitab kiirendada programmide rakendamist ja tugevdada mõistlikku finantsjuhtimist. Selleks on kohane määratleda kõnealuse eeskirja kohaldamise kord ja eelarvelised kulukohustused, mille puhul sellest võib teha erandi, eelkõige kui viivitused meetmete rakendamisel tulenevad asjaoludest, mis ei sõltu erandit taotlevast isikust ja on ebatavalised või ettearvamatud ning mille tagajärgi isikul ei ole hoolikusele vaatamata võimalik vältida.
- (61) Lõpetamismenetlust tuleks lihtsustada, võimaldades vastavalt valitud ajakavale liikmesriikidel rakenduskava lõpuleviidud toimingute osas soovi korral osaliselt lõpetada. Selleks tuleks näha ette sobiv raamistik.

- (62) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed on vaja vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused,⁸

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

EESMÄRGID JA TOETAMISE ÜLDEESKIRJAD

I PEATÜKK KOHALDAMISALA JA MÄÄRATLUSED

Artikkel 1

Objekt

Käesoleva määrusega nähakse ette Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF), Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) (edaspidi “struktuurifondid”) ja Ühtekuuluvusfondi reguleerivad üldeeskirjad, ilma et sellega piirataks ERFi, ESFi ja Ühtekuuluvusfondi käsitlevates määrustes ettenähtud erisätteid.

Käesolevas määruses määratletakse eesmärgid, mida struktuurifondidest ja Ühtekuuluvusfondist (edaspidi “fondid”) toetatakse, liikmesriikide ja piirkondade suhtes kohaldatavad kõnealustest fondidest toetuse saamise kriteeriumid, olemasolevad rahalised vahendid ja nende jaotamise kriteeriumid.

Määruses määratletakse ühtekuuluvuspoliitika kohaldamisala, sealhulgas ühenduse strateegiliste suuniste kehtestamise viis ühtekuuluvuspoliitika puhul, riiklik strateegiline raamistik ja iga-aastane kontrollimine ühenduse tasandil.

Määruses sätestatakse partnerlust, kavandamist, hindamist, juhtimist, k.a finantsjuhtimist, järelevalvet ja kontrollimist käsitlevad põhimõtted ja eeskirjad, mis põhinevad liikmesriikide ja komisjoni ühise vastutuse põhimõttel.

⁸ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

Määratlused

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi määratlusi:

- 1) **rakenduskava** – liikmesriigi esitatud ja komisjoni vastuvõetud strateegilise raamistiku osa moodustav dokument, kus on esitatud arengustrateegia omavahel seotud prioriteetidega, mille saavutamiseks taotletakse fondi või lähenemise eesmärgi puhul Ühtekuuluvusfondi ja ERFi toetust;
- 2) **prioriteet** – üks rakenduskavasse kuuluva strateegia prioriteete, mis koosneb omavahel seotud ja konkreetsete mõõdetavate eesmärkidega toimingute rühmast;
- 3) **toiming** – projekt või rühm projekte, mis on valitud välja rakenduskava korraldusasutuse poolt või tema vastutusel vastavalt järelevalvekomitee sätestatud tingimustele ning mida rakendab üks või enam abisaajat, et saavutada sellega seotud prioriteedi eesmärgid;
- 4) **abisaaja** – toimingute algatamise ja/või rakendamise eest vastutav avalik-õiguslik või eraõiguslik ettevõtja, organ või äriühing. Toetuskavade puhul on abisaajad vastavalt asutamislepingu artiklile 87 avalik-õiguslikud või eraõiguslikud äriühingud, kes viivad ellu teatud tegevust ja saavad riigiabi;
- 5) **avaliku sektori kulud** – toimingute rahastamiseks mõeldud avaliku sektori panus, mis on pärit riigi, piirkonna või kohaliku ametiasutuse eelarvest, Euroopa ühenduste eelarvest seoses struktuurifondide või Ühtekuuluvusfondiga, või mis tahes muu sarnane kulu. Igasugust toimingute rahastamiseks mõeldud panust, mis on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ (ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta)⁹ mõistes pärit avalik-õigusliku organi või ühest või mitmest piirkondlikust või kohalikust ametiasutusest või avalik-õiguslikust organist koosneva ühenduse eelarvest, loetakse avaliku sektori panuseks;
- 6) **vahendusasutus** – mis tahes avalik-õiguslik või eraõiguslik asutus, mis tegutseb korraldus- või sertifitseerimisasutuse alluvuses või täidab nende nimel ülesandeid, mis on seotud toiminguid läbiviivate abisaajatega.

⁹ ELT L 134, 30.4.2004, lk 114.

II PEATÜKK EESMÄRGID JA ÜLESANDED

Artikkel 3

Eesmärgid

1. Vastavalt asutamislepingu artiklile 158 võetavate meetmete eesmärk on tugevdada laienenud ühenduse majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust, et toetada ühenduse ühtlast, tasakaalustatud ja säästvat arengut. Kõnealuseid meetmeid võetakse fondide, Euroopa Investeerimispanka (EIP) ja muude olemasolevate rahastamisvahendite toetusel. Meetmete eesmärk on lahendada probleemid, mis on seotud eelkõige vähemarenenud riikides ja piirkondades tekkinud majanduslike, sotsiaalsete ja piirkondlike erinevustega, majanduslike ja sotsiaalsete ümberkorralduste kiirenemisega ja elanikkonna vananemisega.

Ühenduse säästva arengu prioriteedid kaasatakse riiklikul ja piirkondlikul tasandil fondidest rahastatavatesse meetmetesse majanduskasvu, konkurentsivõime ja tööhõive, sotsiaalse hõlvatuse ning keskkonnakaitse ja kvaliteedi parandamise teel.

2. Sel eesmärgil toetavad ERF, ESF, Ühtekuuluvusfond, Euroopa Investeerimispank (EIP) ja muud olemasolevad ühenduse rahastamisvahendid sobival viisil järgmise kolme eesmärgi saavutamist:
 - a) lähenemise eesmärgi ülesanne on kiirendada vähemarenenud liikmesriikide ja piirkondade lähenemist, parandades ainelisse ja inimkapitali tehtavate investeringute suurendamise ja nende kvaliteedi tõstmise, innovatsiooni ja teadmispõhise ühiskonna arendamise, majandusliku ja sotsiaalse kohanemisvõime, keskkonnakaitse ja -parandamise ning haldussuutlikkuse suurendamise teel majanduskasvu ja tööhõive tingimusi. Kõnealune eesmärk on fondide prioriteet;
 - b) piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi ülesanne on tõsta väljaspool vähemarenenud piirkondi asuvate alade konkurentsivõimet, atraktiivsust ja tööhõivet, ennetades majanduslikke ja sotsiaalseid muutusi, sealhulgas kaubavahetuse laienemisega seotud muutusi, innovatsiooni ja teadmispõhise ühiskonna toetamise, ettevõtluse, keskkonnakaitse ja -parandamise, ligipääsetavuse suurendamise, töötajate ja äriühingute kohanemisvõime ning mittediskrimineeriva tööturu arendamise kaudu;
 - c) Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi ülesanne on tugevdada ühiste kohalike algatuste kaudu piiriülest koostööd: riikidevahelisel tasandil meetmete kaudu, mis soodustaksid ühenduse prioriteetidega seotud integreeritud territoriaalset arengut, ning sobival piirkondlikul tasandil koostöövõrkude ja kogemustevahetuse kaudu.

3. Nimetatud kolme eesmärgi rahastamisel võetakse fondi olemusest sõltuvalt arvesse ühest küljest konkreetseid majanduslikke ja sotsiaalseid tunnusjooni ning teisest küljest konkreetseid piirkondlikke tunnusjooni. Sobival viisil toetatakse linnade taaselustamist, eriti piirkondliku arengu osana, ning maapiirkondade ja kalandusest sõltuvate piirkondade uuenemist majandustegevuse mitmekesistamise kaudu. Samuti toetatakse piirkondi, mille arenguprobleeme raskendavad ebasoodsamad geograafilised või looduslikud tingimused, eriti äärepoolsemaid piirkondi (Guadeloupe, Guyana, Martinique, Réunion, Assoorid, Madeira ja Kanaari saared), väga hõreda asustusega põhjaalaid, teatavaid saari ja saareliikmesriike ning mägi piirkondi.

Artikkel 4

Vahendid ja ülesanded

1. Iga fond toetab vastavalt selle tegevust reguleerivatele erisätetele järgmise kolme eesmärgi saavutamist:
- a) lähenemise eesmärk: ERF, ESF ja Ühtekuuluvusfond;
 - b) piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärk: ERF ja ESF;
 - c) Euroopa territoriaalse koostöö eesmärk: ERF.
2. Fondid toetavad liikmesriikide ja komisjoni algatusel tehnilise abi rahastamist.

III PEATÜKK ABIKÕLBIKKUSE GEOGRAAFILISED TINGIMUSED

Artikkel 5

Lähenemine

1. Lähenemise eesmärgi raames võib struktuurifondidest toetada piirkondi, mis vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1059/2003 tähenduses statistiliste territoriaaljaotuste nomenklatuuri II tasandile (NUTS II tasand), mille ostujõu pariteetides väljendatud SKT inimese kohta [kuupäev] kättesaadavate ühenduse viimase kolme aasta andmete põhjal on alla 75% ühenduse keskmisest.
2. NUTS II tasandi piirkonnad, mille ostujõu pariteetides väljendatud SKT inimese kohta [kuupäev] kättesaadavate ühenduse viimase kolme aasta andmete põhjal on 75% - [...] % ühenduse keskmisest, võivad saada üleminekuperioodil struktuurifondidest eriviisilist toetust.

3. Ühtekuuluvusfondist võib toetada liikmesriike, kelle ostujõu pariteetides väljendatud rahvamajanduse kogutoodang (RKT) inimese kohta [kuupäev] kättesaadavate ühenduse viimase kolme aasta andmete põhjal on alla 90% ühenduse keskmisest ja kellel on programm asutamislepingu artiklis 104 määratletud majandusliku lähenemise tingimuste täitmiseks.
4. Äärepoolseimad piirkonnad (Guadeloupe, Guyana, Martinique, Réunion, Assoorid, Madeira ja Kanaari saared) saavad ERFist eritoetust, et lihtsustada nende integreerimist siseturgu ja hüvitada neid mõjutavad konkreetset piirangud, ilma et sellega piirataks käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaldamist.
5. Komisjon võtab kohe pärast käesoleva määruse jõustumist vastavalt artikli 104 lõikes 2 osutatud menetlusele vastu käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kriteeriumidele vastavate piirkondade ja sama artikli lõike 3 kriteeriumidele vastavate liikmesriikide loetelu. Loetelu kehtib alates 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

Artikkel 6

Piirkondlik konkurentsivõime ja tööhõive

1. Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames võib struktuurifondidest toetada piirkondi, mis ei kuulu artikli 5 lõigete 1 ja 2 alla.

Artiklis 25 osutatud riikliku strateegilise raamistiku esitamisel peab iga asjaomane liikmesriik märkima NUTS I ja NUTS II piirkonnad, mille kohta ta esitab ERFi rahastamiseks programmi.

2. NUTS II tasandi piirkonnad, mis on määruse (EÜ) 1260/1999 raames aastal 2006 täielikult hõlmatud eesmärgiga 1 ning millele ei ole osutatud artikli 5 lõigetes 1 ja 2, võivad üleminekuperioodil saada struktuurifondidest eriviisilist toetust.
3. Komisjon võtab kohe pärast käesoleva määruse jõustumist vastavalt artikli 104 lõikes 2 osutatud menetlusele vastu käesoleva artikli lõike 2 kriteeriumidele vastavate piirkondade loetelu. Loetelu kehtib alates 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

Artikkel 7

Euroopa territoriaalne koostöö

1. Piiriülese koostöö eesmärgil võib rahastada sisemaismaapiiri ja teatavatel juhtudel välismaismaapiiri ääres asuvaid NUTS III taseme ühenduse piirkondi ning teatavaid merepiiriga NUTS III taseme ühenduse piirkondi, mis ei asu üldjuhul üksteisest üle 150 km kaugusel, võttes arvesse võimalikke kohandusi, mis on vajalikud koostöömeetmete sidususe ja järjepidevuse tagamiseks.

Komisjon võtab kohe pärast käesoleva määruse jõustumist vastavalt artikli 104 lõikes 2 osutatud menetlusele vastu abikõlblike piirkondade loetelu. Loetelu kehtib alates 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

2. Riikidevahelise koostöö eesmärgil võtab komisjon artiklites 23 ja 24 osutatud ühenduse strateegiliste suuniste põhjal vastavalt artikli 104 lõikes 2 osutatud menetlusele vastu abikõlblike riikidevahelise koostöö piirkondade loetelu. Loetelu kehtib alates 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.
3. Koostöövõrkude ja kogemusevahetuse eesmärgil võib saada toetust kõikjal ühenduses.

IV PEATÜKK TOETAMISE PÕHIMÕTTED

Artikkel 8

Vastastikune täiendavus, kooskõla ja vastavus õigusnormidele

1. Fondid pakuvad toetust, mis täiendab siseriiklikke, piirkondlikke ja kohalikke meetmeid, ühendades need ühenduse prioriteetidega.
2. Komisjon ja liikmesriigid tagavad, et fondidest ja liikmesriikidelt saadavad toetused oleksid kooskõlas ühenduse tegevuse, poliitika ja prioriteetidega. Kõnealune kooskõla sätestatakse eelkõige ühenduse strateegilistes suunistes, riiklikes strateegilistes raamistikes ja rakenduskavades.
3. Fondidest rahastatavad toimingud peavad vastama asutamislepingu sätetele ja nende põhjal vastu võetud õigusnormidele.

Artikkel 9

Programmitöö

Fondide eesmärged viiakse ellu mitmeaastase programmitöö süsteemi raames, mille hulka kuuluvad prioriteedid ning mitmeetapiline juhtimis-, otsustus- ja rahastamisprotsess.

Artikkel 10

Partnerlus

1. Komisjon teeb otsuse fondidest toetuse andmise kohta tihedas koostöös (edaspidi “partnerlus”) liikmesriikidega. Liikmesriigid korraldavad vastavalt siseriiklikele eeskirjadele ja tavadele partnerluse järgmiste enda määratud asutuste ja organitega:
 - a) pädevad piirkondlikud, kohalikud ja linnavalitsusasutused ja teised riigiasutused;

- b) majandus- ja sotsiaalpartnerid;
- c) mis tahes teine kodanikuühiskonda, keskkonnapartnereid, valitsusväliseid organisatsioone või meeste ja naiste võrdõiguslikkust toetavaid organeid esindav asjakohane asutus.

Iga liikmesriik määrab siseriiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil kõige paremini majandus-, sotsiaal- ja muid valdkondi esindavad partnerid (edaspidi "partnerid"). Liikmesriik tagab vastavalt siseriiklikele eeskirjadele ja tavadele kõigi asjaomaste organite laiaulatusliku ja tegeliku osalemise, võttes arvesse vajadust edendada meeste ja naiste võrdõiguslikkust ning keskkonnakaitse ja -parandamise nõuete kaudu säästvat arengut.

- 2. Partnerluse käigus järgitakse täielikult kõikide partnerite institutsioonilisi, seaduslikke ja finantsilisi volitusi.

Partnerlus hõlmab riikliku strateegilise raamistiku ettevalmistamist ja järelevalvet ning rakenduskavade ettevalmistamist, rakendamist, järelevalvet ja hindamist. Liikmesriik kaasab asjaomased partnerid, eriti piirkonnad, ettenähtud tähtjaks programmitöö eri etappidesse.

- 3. Komisjon konsulteerib igal aastal fondidest toetuse saamise osas Euroopa tasandil sotsiaalpartnereid esindavate organisatsioonidega.

Artikkel 11

Subsidiaarne ja proportsionaalne tegevus

- 1. Artiklis 23 osutatud rakenduskavade elluviimise eest vastutab vastavalt iga liikmesriigi konkreetsele institutsioonilisele süsteemile tema asjakohane piirkondlik tasand. Vastutamine toimub vastavalt käesolevale määrusele.
- 2. Vahendid, mida komisjon ja liikmesriik kasutavad järelevalvesätete raames, sõltuvad ühenduse toetuse suurusest. Samuti on erinevusi sätetes, mis käsitlevad hindamist, komisjoni osalemist artiklis 62 osutatud järelevalvekomiteedes ja rakenduskavade aastaaruandeid.

Artikkel 12

Ühine juhtimine

- 1. Ühenduse eelarvest fondidele eraldatud osa täidetakse vastavalt nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002¹⁰ artikli 53 lõike 1 punktile b liikmesriikide ja komisjoni vahelise ühise juhtimise raames, v.a artiklis 43 osutatud tehnilise abi puhul.

¹⁰ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

Liikmesriigid ja komisjon tagavad mõistliku finantsjuhtimise põhimõtte järgimise.

2. Komisjon kasutab oma volitusi Euroopa ühenduste üldeelarve täitmisel järgmiselt:
 - a) komisjon kontrollib vastavalt artiklites 69 ja 70 kirjeldatud korrale juhtimis- ja kontrollsüsteemide olemasolu ja nõuetekohast toimimist liikmesriikides;
 - b) komisjon lükkab edasi, peab kinni või peatab vastavalt artiklitele 89, 90 ja 91 kõik maksed või osa neist, kui siseriiklikud juhtimis- ja kontrollsüsteemid ei toimi, ning kohaldab vastavalt artiklites 101 ja 102 kirjeldatud korrale mis tahes muid vajalikke finantskorrektsioone;
 - c) komisjon kontrollib ositimaksete tagasimaksmist ning vabastab artikli 81 lõikes 2 ja artiklites 93 ja 96 sätestatud korras automaatselt eelarvelised kulukohustused.

Artikkel 13

Täiendavus

1. Struktuurifondide toetus ei asenda liikmesriigi avaliku sektori või samaväärseid struktuurilisi kulusid.
2. Lähenemise eesmärgi alla kuuluvate piirkondade puhul määravad komisjon ja liikmesriik kindlaks taseme, millel liikmesriik hoiab programmitöö perioodi jooksul avaliku sektori või samaväärsed struktuurilised kulud kõigis asjaomastes piirkondades.

Liikmesriik ja komisjon lepivad kulude suhtes kokku artiklis 25 osutatud riikliku strateegilise raamistiku raames.

3. Lõikes 2 osutatud kulude tase peab olema vähemalt võrdne eelmise programmitöö perioodi tegelike keskmiste aastaste kulude summaga.

Kulude tase määratakse kindlaks rahastamise üldiste makromajanduslike tingimuste põhjal ja võttes arvesse majanduslikke eriolukordi, näiteks privatiseerimist ja avaliku sektori struktuuriliste või samaväärsete kulude erandlikku taset liikmesriigis eelmisel programmitöö perioodil.

4. Komisjon viib lähenemise eesmärgi puhul koostöös iga liikmesriigiga läbi täiendavuse vahekontrolli 2011. aastal ja järelkontrolli 30. juuniks 2016.

Kui liikmesriik ei suuda 30. juunil 2016 tõendada, et ta on pidanud kinni riikliku strateegilise raamistiku raames kokkulepitud täiendavusest, teeb komisjon vastavalt artiklis 101 sätestatud korrale finantskorrektsiooni.

Artikkel 14

Meeste ja naiste võrdõiguslikkus

Liikmesriigid ja komisjon tagavad, et fondide kasutamisel toetataks eri etappides meeste ja naiste võrdõiguslikkust ja kaasataks sooküsimused.

V PEATÜKK FINANTSRAAMISTIK

Artikkel 15

Koguvahendid

1. Perioodil 2007-2013 fondidest kulukohustuste täitmiseks saadaolevad vahendid on 2004. aasta hindades 336,1 miljardit eurot vastavalt I lisas aastate kaupa esitatud jaotusele.

Esimeses lõigus nimetatud summade kasutamiseks programmitöös ja nende edasiseks Euroopa ühenduste üldeelarvesse lülitamiseks seotakse need summad iga-aastase 2%-lise indeksiga.

Eelarvelised vahendid jaotatakse artikli 3 lõikes 2 määratletud eesmärkide vahel nii, et neist märkimisväärne osa oleks koondatud lähenemise eesmärgi piirkondadele.

2. Komisjon esitab vastavalt artiklites 16, 17 ja 18 sätestatud kriteeriumidele aastate kaupa vahendite soovitusliku jaotuse liikmesriikide vahel, ilma et sellega piirataks artiklites 20 ja 21 osutatud sätete kohaldamist.

Artikkel 16

Lähenemise eesmärgi vahendid

1. Lähenemise eesmärgi koguvahendid moodustavad 78,54% artikli 15 esimeses lõigus nimetatud vahenditest (ehk kokku 264,0 miljardit eurot) ja jaotatakse eesmärgi eri osade vahel järgmiselt:
 - a) 67,34% artikli 5 lõikes 1 osutatud toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumidena abikõlbliku elanikkonna suurst, piirkonna jõukust, riigi jõukust ning töötust;
 - b) 8,38% artikli 5 lõikes 2 osutatud eriviisilistele üleminekuperioodi toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumidena abikõlbliku elanikkonna suurst, piirkonna jõukust, riigi jõukust ning töötust;

- c) 23,86% artikli 5 lõikes 3 osutatud toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumidena toetuse saamise tingimustele vastava elanikkonna suurust, rahvamajanduse kogutoodangut elaniku kohta, võttes arvesse riigi jõukuse kasvu eelmise perioodil, ja pindala; ning
 - d) 0,42% artikli 5 lõikes 4 osutatud toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumina abikõlbliku elanikkonna suurust.
2. Lõike 1 punktis b osutatud assigneeringute jaotus aastate kaupa kahaneb alates 1. jaanuarist 2007. Assigneeringud on 2007. aastal väiksemad kui 2006. aastal, v.a sellistes piirkondades, mis ei kuulunud vastavalt määrusele (EÜ) nr 1260/1999 1. jaanuaril 2000 täielikult eesmärgi 1 alla ja mille suhtes 2007. aasta assigneeringud peavad olema objektiivsed ja ausad.

Artikkel 17

Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi vahendid

1. Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi koguvahendid moodustavad 17,22% artikli 15 esimeses lõigus nimetatud vahenditest (ehk kokku 57,9 miljardit eurot) ja jaotatakse eesmärgi eri osade vahel järgmiselt:
 - a) 83,44% artikli 6 lõikes 1 osutatud toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumidena abikõlbliku elanikkonna suurust, piirkonna jõukust, töötust, tööhõive määra ja rahvastikutihedust; ning
 - b) 16,56% artikli 6 lõikes 2 osutatud eriviisilistele üleminekuperioodi toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumidena abikõlbliku elanikkonna suurust, piirkonna jõukust, riigi jõukust ning töötust.
2. Lõike 1 punktis a nimetatud assigneeringud jaotatakse ERFist ja ESFist rahastatavate rakenduskavade vahel võrdselt.
3. Kuni 50% lõike 1 punktis b osutatud saadaolevatest assigneeringutest antakse ESFist rahastatavatele rakenduskavadele. Selleks peab neil olema konkreetne prioriteet.
4. Lõike 1 punktis b osutatud assigneeringute jaotus aastate kaupa kahaneb alates 1. jaanuarist 2007. Assigneeringud on 2007. aastal väiksemad kui 2006. aastal, v.a sellistes piirkondades, mis kuuluvad vastavalt määrusele (EÜ) nr 1260/1999 alates 2004. aastast eesmärgi 1 alla ja mille suhtes 2007. aasta assigneeringud peavad olema objektiivsed ja ausad.

Artikkel 18

Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi vahendid

Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi koguvahendid moodustavad 3,94% artikli 15 esimeses lõigus nimetatud vahenditest (ehk kokku 13,2 miljardit eurot) ja jaotatakse eesmärgi eri osade vahel järgmiselt:

- a) 35,61% artikli 7 lõikes 1 osutatud piiriülese koostöö toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumina abikõlbliku elanikkonna suurust.

12,12% ERFi toetusteks Euroopa naaberluse ja partnerluse rahastamisvahendi piiriülese koostöö harule vastavalt määrusele (EÜ) nr [...] ning ühinemiseelsele rahastamisvahendile vastavalt määrusele (EÜ) nr [...]. Kõnealustes määrustes on sätestatud, et nimetatud rahastamisvahendite toetus liikmesriikide piiriülesele koostööle on võrdne ERFi vastava toetusega.

- b) 47,73% artikli 7 lõikes 2 osutatud riikidevahelise koostöö toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumina abikõlbliku elanikkonna suurust.

- c) 4,54% artikli 7 lõikes 3 osutatud koostöövõrkude ja kogemusevahetuse toetustele.

Artikkel 19

Vahendite ülekandmise keeld

Liikmesriigiti fondide eesmärkide raames eraldatud assigneeringute kogusumma või selle osa ei ole ülekantav.

Erandina võib liikmesriigi kaupa Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames eraldatud summade jaotus kõikuda kuni 10% piiriülese koostöö ja riikidevahelise koostöö osade vahel.

Artikkel 20

Tulemuslikkuse ja kvaliteedi reservi vahendid

Artikli 16 lõike 1 punktides a ja b ning artikli 17 lõikes 1 osutatud vahenditest 3% eraldatakse vastavalt artiklile 48.

Artikkel 21

Tehnilise abi vahendid

Artikli 15 lõikes 1 osutatud vahenditest 0,30% eraldatakse komisjonile artiklis 43 määratletud tehnilise abi andmiseks.

Artikkel 22

Vahendite piirmäär

Komisjon tagab, et vastavalt käesolevale määrusele mis tahes liikmesriigile fondidest eraldatud aastaste assigneeringute kogusumma, sealhulgas ERFi toetus Euroopa naaberluse ja partnerluse rahastamisvahendi piiriülese koostöö harule vastavalt määrusele (EÜ) nr [...] ja ühinemiseelsele rahastamisvahendile vastavalt määrusele (EÜ) nr [...], Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi toetus, mis pärineb vastavalt määrusele (EÜ) nr [...] EAGGFi arendusrahastust, ning määrusel (EÜ) nr [...] põhinev Euroopa Kalandusfondi toetus, mis aitavad kaasa lähenemise eesmärgile, ei ületaks institutsioonidevahelise kokkuleppe vastuvõtmise ajal antud hinnangul 4% kõnealuse liikmesriigi SKTst.

Eelnevas lõigus mainitud rahastamisvahendeid, v.a fonde käsitlevad määrused peavad sisaldama sarnast sätet.

II JAOTIS

STRATEEGILINE LÄHENEMINE ÜHTEKUULUVUSPOLIITIKALE

I PEATÜKK ÜHENDUSE STRATEEGILISED SUUNISED ÜHTEKUULUVUSPOLIITIKA ALAL

Artikkel 23

Sisu

Nõukogu kehtestab ühenduse tasandil majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevad strateegilised suunised, millega määratakse kindlaks fondide tegevusraamistik.

Kõnealuste suuniste kaudu viiakse iga fondide eesmärgi puhul ellu ühenduse prioriteedid, pidades silmas tasakaalustatumat, ühtlasemalt ja säästvamalt arengut.

Suuniste koostamisel on võetud arvesse majanduspoliitilistes üldsuunistes sisalduvat keskmise tähtajaga majanduspoliitilist strateegiat.

Tööhõive ja inimressursside valdkonnas lähtutakse Euroopa tööhõivestrategiast, võttes arvesse piirkondlikku ja kohalikku eripära.

Artikkel 24

Vastuvõtmine ja läbivaatamine

Vastavalt asutamislepingu artiklis 161 sätestatud korrale võetakse artiklis 23 osutatud ühenduse strateegilised suunised vastu hiljemalt kolm kuud pärast käesoleva määruse vastuvõtmist. Otsus avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

Vajaduse korral vaadatakse ühenduse strateegilised suunised vastavalt asutamislepingu artiklis 161 sätestatud korrale vahepeal läbi, et võtta eelkõige arvesse ühenduse prioriteetides toiminud muutusi.

II PEATÜKK RIIKLIK STRATEEGILINE RAAMISTIK

Artikkel 25

Sisu

1. Liikmesriigid esitavad riikliku strateegilise raamistiku, mis tagab ühenduse struktuuriabi kooskõla ühenduse strateegiliste suunistega, ning määrab kindlaks ühenduse prioriteetide, säästvat arengut toetavate siseriiklike ja piirkondlike prioriteetide ning riiklike tööhõive tegevuskavade vahelised seosed.

Raamistik kujutab endast fondide programmitöö ettevalmistamise vahendit.

2. Iga riiklik strateegiline raamistik peab sisaldama liikmesriigi strateegia ja selle meetmete elluviimise lühikirjeldust.
3. Riikliku strateegilise raamistiku strateegia osas tuleb täpsustada lähenemise ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärkide raames valitud strateegiad ning tõestada arengutaseme erinevuste, nõrkade külgede ja eelkõige Euroopa ja maailma majanduse eeldatavate muudatustega seotud potentsiaali analüüsi põhjal, et nimetatud valikud on kooskõlas ühenduse strateegiliste suunistega. Kõnealuses osas tuleb täpsustada:
 - a) valdkondlikud ja piirkondlikud prioriteedid, sealhulgas linnade taaselustamise ning maapiirkondade ja kalandusest sõltuvate piirkondade majanduse mitmekesistamise puhul;

- b) üksnes lähenemise eesmärgi puhul tegevus, mida kavandatakse liikmesriikide haldussuutlikkuse tugevdamiseks, k.a seoses fondide juhtimisega, ja artikli 46 lõikes 1 osutatud hindamiskava;
- c) üksnes piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive puhul piirkondliku konkurentsivõime raames välja valitud piirkondade loetelu, millele on osutatud artikli 6 lõike 1 teises lõigus.

Järelevalve võimaldamiseks peaksid punktis a osutatud prioriteetide põhieesmärgid olema mõõdetavad ning tuleks määrata kindlaks piiratud arv tulemuslikkuse ja mõju näitajaid.

4. Lähenemise eesmärgi ja piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi puhul peab toimingute osa sisaldama järgmist:
 - a) rakenduskavade loetelu ja iga fondi soovituslik aastaeraldise rakenduskava kaupa, milles on tagatud piisav tasakaal piirkondlike ja valdkondlike meetmete vahel. Kõnealune loetelu peab sisaldama artiklis 49 viidatud siseriikliku ettenägematute kulude reservi summat;
 - b) rakenduskavade ja fondide vahelise kooskõlastamise tagamise mehhanismid;
 - c) muude rahastamisevahendite, eriti EIP toetus ja nende kooskõlastamine fondidega.
5. Lähenemise eesmärgi piirkondade puhul peab toimingute osa samuti sisaldama järgmist:
 - a) Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ja Euroopa Kalandusfondi raames ettenähtud iga-aastaste assigneeringute kogusumma;
 - b) artiklis 13 nimetatud täiendavuse põhimõttest kinnipidamise eelkontrolliks vajalikud andmed.
6. Riiklikus strateegilises raamistikus sisalduvas teabes võetakse arvesse iga liikmesriigi konkreetset institutsioonilist korraldust.

Artikkel 26

Ettevalmistamine ja vastuvõtmine

1. Liikmesriik valmistab riikliku strateegilise raamistiku ette vastavalt oma institutsioonilisele ülesehitusele ja tihedas koostöös artiklis 10 osutatud partneritega. Raamistik hõlmab perioodi 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.
2. Iga liikmesriik saadab komisjonile riikliku strateegilise raamistiku kohta ettepaneku võimalikult kiiresti pärast ühenduse strateegiliste suuniste vastuvõtmist. Liikmesriigid võivad teha otsuse esitada artiklis 31 osutatud rakenduskavad samal ajal. Komisjon peab partnerluse raames kõnealuse ettepaneku üle läbirääkimisi.

3. Olles konsulteerinud artiklis 105 osutatud komiteega, teeb komisjon vastavalt artikli 104 lõikes 2 osutatud korrale enne artiklis 36 osutatud rakenduskavade vastuvõtmist otsuse, milles käsitletakse järgmiseid küsimusi:
- a) fondide toetuse andmiseks valitud strateegia ja valdkondlikud prioriteedid ning nende järelevalve kord;
 - b) rakenduskavade loetelu ja vahendite soovituslik jaotus rakenduskava kaupa iga fondide eesmärgi puhul, sealhulgas artiklis 49 osutatud siseriikliku ettenägematute kulude reservi summa;
 - c) üksnes lähenemise eesmärgi puhul kulude tase, mis tagab kinnipidamise artiklis 13 osutatud täiendavuse põhimõttest, ning haldussuutlikkuse ja mõistliku finantsjuhtimise tugevdamiseks kavandatavad meetmed.

Kõnealune otsus ei piira artiklis 32 osutatud muudatuste tegemist rakenduskavades.

III PEATÜKK

STRATEEGILINE JÄRELEVALVE JA IGA-AASTANE ARUTELU

Artikkel 27

Liikmesriikide iga-aastased aruanded

1. Iga liikmesriik esitab esimest korda 2008. aastal ja seejärel hiljemalt iga aasta 1. oktoobriks komisjonile aruande, mis käsitleb tema strateegia elluviimisel ja eesmärkide saavutamisel tehtud edusamme, võttes eriti arvesse kehtestatud näitajaid, panust lähenemist käsitlevate ühenduse strateegiliste suuniste toetamisel ning olemasolevaid hindamisi.

Aruandes tuleb viidata siseriiklikule tööhõive tegevuskavale.

2. Siseriiklikus tööhõive tegevuskavas kirjeldatakse igal aastal, kuidas igas liikmesriigis viiakse ellu Euroopa tööhõivestrategia suuniseid.

Artikkel 28

Komisjoni iga-aastased aruanded

1. Komisjon võtab esimest korda 2009. aastal ja seejärel iga aasta alguses vastu aastaaruande, milles tehakse kokkuvõtte ühenduse strateegiliste suuniste ja riikliku strateegilise raamistikuga seotud peamistest arengutest, tendentsidest ja probleemidest.

2. Aruanne põhineb artiklis 27 osutatud liikmesriikide iga-aastaste aruannete läbivaatamisel ja hindamisel komisjoni poolt ning muul olemasoleval teabel. Aruandes nimetatakse järelmeetmed, mida liikmesriigid ja komisjon võtavad selle hindamistulemusi silmas pidades.

Artikkel 29

Iga-aastane läbivaatamine

1. Artiklis 28 osutatud komisjoni iga-aastane aruanne saadetakse nõukogule koos majanduspoliitika üldsuuniste rakendamise aruande, ühise tööhõivearuande ja siseturu strateegia rakendamise aruandega, pidades silmas Euroopa Ülemkogu kevadist istungjärku.

Aruanne saadetakse arvamuse saamiseks Euroopa Parlamendile, majandus- ja sotsiaalkomiteele ning regioonide komiteele.

2. Nõukogu vaatab igal kevadel komisjoni iga-aastase aruande läbi koos majanduspoliitika üldsuuniste rakendamise aruande, ühise tööhõivearuande ja siseturu strateegia rakendamise aruandega.
3. Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul artiklis 28 osutatud komisjoni iga-aastase aruande põhjal vastu ühenduse strateegiliste suuniste rakendamist käsitlevad järeldused. Komisjon tagab järeldustest tulenevate meetmete elluviimise.

Artikkel 30

Ühtekuuluvusaruanne

Asutamislepingu artikli 159 teises lõigus nimetatud komisjoni aruanne peab sisaldama järgmist:

- a) majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse, sealhulgas piirkondade sotsiaalmajandusliku olukorra ja arengu ning ühenduse prioriteetide kaasamisega seotud edusammude kirjeldus;
- b) fondide, EIP ja muude rahastamisvahendite rolli ning mõju kirjeldus, mida muu ühenduse ja siseriiklik poliitika on avaldanud tehtud edusammudele.

Aruanne peab sisaldama vajaduse korral ettepanekuid ühenduse meetmete ja poliitika kohta, mis tuleks võtta vastu majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks. Samuti tuleb selles vajaduse korral esitada ettepanekud, mis käsitlevad ühtekuuluvus strateegiliste suunistes sisalduvate ühenduse uute poliitiliste algatuste kohandamist.

Ühtekuuluvusaruanne asendab selle esitamise aastal artiklis 28 osutatud komisjoni aruannet. Selle üle toimub vastavalt artiklis 29 sätestatud korrale iga-aastane arutelu.

III JAOTIS

PROGRAMMITÖÖ

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED STRUKTUURIFONDIDE JA ÜHTEKUULUVUSFONDI KOHTA

Artikkel 31

Rakenduskavade ettevalmistamine ja heakskiitmine

1. Fondide tegevus liikmesriikides toimub rakenduskavade kaudu vastavalt riiklikule strateegilisele raamistikule. Iga rakenduskava hõlmab 1. jaanuari 2007 ja 31. detsembri 2013 vahelist perioodi. Iga rakenduskava hõlmab ainult üht kolmest eesmärgist, millele on osutatud artiklis 3, v.a juhul, kui komisjon ja liikmesriik on leppinud kokku vastupidises.
2. Iga rakenduskava koostavad liikmesriik ja tema määratud asutus, tehes tihedat koostööd artiklis 10 osutatud partneritega.
3. Liikmesriik esitab rakenduskava kohta komisjonile ettepaneku, mis sisaldab kõiki artiklis 36 nimetatud osasid, võimalikult kiiresti pärast artiklis 26 nimetatud komisjoni otsust või üheaegselt artiklis 26 nimetatud riikliku strateegilise raamistiku esitamisega.
4. Komisjon hindab esitatud rakenduskava ettepanekut, et teha kindaks, kas see aitab kaasa riikliku strateegilise raamistiku eesmärkidele ja prioriteetidele ning ühenduse strateegilistele suunistele. Kui komisjon leiab, et rakenduskava ei ole ühenduse strateegiliste suuniste või riikliku strateegilise raamistikuga kooskõlas, palub ta liikmesriigil teha esitatud rakenduskava ettepanekus vastavad parandused.
5. Komisjon võtab iga rakenduskava vastu võimalikult kiiresti pärast seda, kui liikmesriik on selle ametlikult esitanud.

Artikkel 32

Rakenduskavade läbivaatamine

1. Rakenduskavad vaadatakse läbi liikmesriigi või komisjoni algatusel pärast järelevalvekomitee heakskiitu ning vajaduse korral tehakse nendes ülejäänud programmitöö perioodiks parandused, kui on toimunud märkimisväärsed sotsiaalmajanduslikud muutused või tahetakse võtta rohkem või muul viisil arvesse ühenduse prioriteete, eriti nõukogu järeldusi silmas pidades. Samuti võib vaadata rakenduskavad läbi hindamise või rakendusraskusete tagajärjel. Vajaduse korral

vaadatakse rakenduskavad läbi pärast artiklites 48 ja 49 nimetatud vahendite eraldamist.

2. Komisjon võtab otsuse rakenduskavade parandamise taotluste kohta vastu võimalikult kiiresti pärast liikmesriigi ametliku taotluse esitamist.

Artikkel 33

Fondide eripära

1. Rakenduskavasid rahastatakse ainult ühest fondist, v.a lõikes 3 sätestatud juhtudel.
2. Ilma et sellega piirataks konkreetsetes fonde käsitlevates määrustes ettenähtud erandite kohaldamist, võib ERFist ja ESFist rahastada täiendavalt ja iga rakenduskava prioriteedi puhul kuni 5% ulatuses meetmeid, mis kuuluvad teise fondi kohaldamisalasse, tingimusel et need on vajalikud toimingute nõuetekohaseks elluviimiseks ja sellega otseselt seotud.
3. Ühtekuuluvusfondist toetust saavates liikmesriikides toetavad ERF ja Ühtekuuluvusfond ühiselt transpordiinfrastruktuuri ja keskkonnaalaseid rakenduskavasid, sealhulgas suurprojekte.

Artikkel 34

Kohaldamisala geograafiline ulatus

1. Lähenedmise eesmärgi raames esitatavad rakenduskavad koostatakse asjakohasel geograafilisel tasandil, vähemalt piirkondlikul NUTS II tasandil.

Lähenedmise eesmärgi raames esitatavad rakenduskavad, mida toetatakse Ühtekuuluvusfondist, koostatakse riiklikul tasandil.
2. Kui piirkonda rahastatakse ERFist, koostatakse piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames esitatavad rakenduskavad piirkondlikul NUTS I ja NUTS II tasandil vastavalt konkreetse liikmesriigi institutsioonilisele süsteemile, v.a juhul, kui komisjon ja liikmesriik on leppinud kokku vastupidises. Kui rakenduskavasid rahastatakse ESFist, koostab need asjaomasel tasandil liikmesriik.
3. Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames esitatavad rakenduskavad, mis käsitlevad piiriülest koostööd, koostab iga piiri või piiride rühma, sealhulgas enklaavide puhul NUTS III tasandi asjaomane rühm. Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames esitatavad rakenduskavad, mis käsitlevad riikidevahelist koostööd, koostatakse riikidevahelise koostöö piirkonna tasandil. Koostöövõrkude kavade on seotud kogu ühenduse territooriumiga.

Euroopa Investeerimispanka ja Euroopa Investeerimisfondi osalemine

1. Euroopa Investeerimispank (EIP) ja Euroopa Investeerimisfond (EIF) võivad osaleda fondide toetuse kavandamisel vastavalt nende põhikirjas sätestatud korrale.
2. EIP ja EIF võivad liikmesriikide palvel osaleda riiklike strateegiliste raamistike ja rakenduskavade ettevalmistamisel ning tegevuses, mis on seotud suurprojektide ettevalmistamise, rahastamise korraldamise ning avaliku ja erasektori partnerlusega. Kokkuleppel EIPiga ja EIFiga võib liikmesriik koondada saadud laenud rakenduskava ühele või mitmele prioriteedile, eriti innovatsiooni ja teadmistepõhise majanduse valdkonnale, inimkapitalile, keskkonnale ja põhiinfrastruktuuri projektidele.
3. Komisjon võib konsulteerida EIPiga ja EIFiga enne siseriiklike strateegiliste raamistike ja rakenduskavade vastuvõtmist. Kõnealune konsulteerimine on eelkõige seotud rakenduskavadega, milles loetletud soovituslikud suurprojektid ja programmid on oma prioriteetide olemuse tõttu sobivamad laenude ja muud liiki turumajandusliku rahastamise kasutamiseks.
4. Kui komisjon peab seda suurprojektide hindamise eesmärgil kohaseks, võib ta EIPil paluda vaadata läbi kõnealuste projektide tehniline kvaliteet ning majanduslik ja rahaline elujõulisus, eriti seoses rakendatavate või väljatöötatavate finantskorraldusvahenditega.

II PEATÜKK PROGRAMMITÖÖ SISU

1. JAGU RAKENDUSKAVAD

Lähenemise eesmärgi ja piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi rakenduskavad

1. Lähenemise eesmärgiga ja piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgiga seotud rakenduskavad peavad sisaldama järgmist:
 - a) tugevate ja nõrkade külgede analüüs ning olukorra lahendamiseks valitud strateegia;
 - b) valitud prioriteetide põhjendus, võttes arvesse ühenduse strateegilisi suuniseid, riiklikku strateegilist raamistikku ja nendest tulenevaid rakenduskava prioriteete, ning eeldatav mõju vastavalt artiklis 46 osutatud eelhindamisele;

- c) teave prioriteetide ja nende konkreetsete eesmärkide kohta. Kõnealuste eesmärkide rakendamist, tulemusi ja mõju peab olema võimalik mõõta piiratud arvu näitajate abil, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet. Näitajad peavad võimaldama mõõta edasiminekut, võrreldes esialgse olukorraga, ja eesmärkide mõjusust prioriteetide elluviimisel;
- d) toetuse valdkondade jaotus kategooria kaupa vastavalt käesoleva määruse üksikasjalikele rakenduseeskirjadele;
- e) rahastamiskava järgmise kahe tabeliga:
 - i) tabel, kus igast fondist toetuseks kavandatavate rahaliste assigneeringute kogusumma jaotus on esitatud aasta kaupa vastavalt artiklitele 50-53. Rahastamiskavas märgitakse struktuurifondide kogutoetuse raames eraldi ära üleminekutoetust saavatele piirkondadele eraldatud assigneeringud. Igal aastal fondidest eraldatav kogutoetus peab olema kooskõlas kohaldatava finantsperspektiiviga ja võtma arvesse artikli 16 lõikes 2 ja artikli 17 lõikes 4 sätestatud järkjärgulist vähendamist;
 - ii) tabel, kus iga prioriteedi puhul on kogu programmitöö ajaks täpsustatud ühenduse toetuse ja vastava riigi avaliku sektori toetuse rahaliste assigneeringute kogusumma ning fondide toetuse määr. Tabelis märgitakse teavitamise eesmärgil ära EIP ja muude rahastamisvahendite toetus;
- f) teave täiendavuse kohta seoses Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist ja Euroopa Kalandusfondist rahastatavate meetmetega;
- g) rakenduskava rakendussätted, mis sisaldavad järgmist:
 - i) kõigi artiklis 58 nimetatud üksuste või, kui liikmesriik valib artiklis 73 sätestatud võimaluse, muude organite ja korra määramine liikmesriigi poolt vastavalt artiklis 73 sätestatud eeskirjadele;
 - ii) järelevalve- ja hindamissüsteemide kirjeldus ning järelevalvekomitee koosseis;
 - iii) finantsvoogude kasutuselevõtu- ja kasutamismenetluse määratlus, et tagada nende selgus ja arusaadavus;
 - iv) rakenduskava avalikustamise tagamiseks kehtestatud sätted;
 - v) komisjoni ja liikmesriigi vahel kokkulepitud elektrooniliste andmete vahetuse korra kirjeldus, mille eesmärk on täita käesolevas määruses sätestatud maksmise, järelevalve ja hindamise nõudeid;
- h) artiklis 70 osutatud vastavushindamisasutuse määramine;
- i) artikli 38 tähenduses suurprojektide soovituslik loetelu, mis esitatakse programmitöö jooksul ja sisaldab iga-aastast soovituslikku ajakava.

Komisjon võtab punkti d rakenduseeskirjad vastu vastavalt artikli 104 lõikes 2 osutatud korrale.

2. ERFist ja Ühtekuuluvusfondist ühiselt rahastatavate transpordi ja keskkonnavalaste rakenduskavade suhtes kohaldatakse kummagi fondi konkreetseid prioriteete ja toetust.
3. Igas piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames toimuvast rakenduskavas tuleb põhjendada valdkondade ja geograafiliste piirkondade valimist ja rahaliste vahendite jaotamist.

ERFist rahastatavate rakenduskavade puhul rajaneb põhjendus järgmisel:

- a) kontrollitav seos piirkonna tasakaalustatud arenguga seotud eesmärgi ja valitud prioriteetide vahel;
- b) piisavatest rahalistest vahenditest ja märkimisväärselt abisaajate hulgast tulenev laiem mõju asjaomase piirkonna peamistele prioriteetidele, eriti innovatsiooni valdkonnas.

ESFist rahastatavate rakenduskavade puhul rajaneb põhjendus järgmisel:

- a) valitud prioriteetide panus liikmesriikide tööhõivepoliitika rakendamist käsitlevate nõukogu soovitude elluviimisesse;
 - b) laiem mõju Euroopa tööhõivestrategia põhilistele prioriteetidele ja eesmärkidele ja ühenduse eesmärkidele sotsiaalse hõlvatuse valdkonnas.
4. ERFist rahastatavad tegevuskavad, mis on seotud lähenemise eesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgiga, peavad lisaks sisaldama järgmist:
 - a) iga piirkondliku programmi puhul piirkondadevahelise koostöö meetmed, mida rakendatakse koos vähemalt ühe piirkonnaga teises liikmesriigis;
 - b) linnaküsimustele lähenemist käsitlev teave, sealhulgas välja valitud linnade loetelu ja menetlused volituste võimalikuks edasidelegeerimiseks linnavalitsustele üldise toetuse kaudu;
 - c) meetmed piirkondliku majanduse ennetavaks kohandamiseks muutustega Euroopa ja rahvusvahelises majanduskeskkonnas;
 - d) konkreetset prioriteetide äärepoolseimaid piirkondi toetavate tegevuskavadega seotud meetmete puhul, mida rahastatakse artikli 16 esimese lõigu punktis d osutatud täiendavate assigneeringute raames.
 5. Erandina lõikest 1 peavad iga liikmesriigi esitatud rakenduskavad artiklis 49 osutatud ettenägematute kulude reservi puhul sisaldama vastavalt artiklile 31 üksnes lõike 1 punkti e alapunktis i ning punktides g ja h esitatud teavet ning järgmist:
 - a) olukorra analüüs ohualdiste valdkondade ja selliste valdkondade puhul, mida võivad mõjutada kaubanduse laienemise tagajärjed;

- b) osutamine prioriteetidele, mis on seotud töötajate kohanemisega, kes võivad olla mõjutatud, ning piirkondliku majanduse mitmekesistamisega..
6. Kui toimub artiklis 49 osutatud ettenägematu sündmus, taotleb liikmesriik komisjonilt vastavalt artiklile 32 rakenduskava läbivaatamist, lisades lõike 1 punktis c ja punkti e alapunktis ii osutatud teabe.

Artikkel 37

Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi rakenduskavad

Ilma et sellega piirataks artikli 36 kohaldamist, sätestatakse Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames toimuva programmitöö erieeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr [...] Euroopa Regionaalarengu Fondi kohta.

2. JAGU SUURPROJEKTID

Artikkel 38

Sisu

ERFist ja Ühtekuuluvusfondist võib rahastada selliste toimingute kulusid, mis seisnevad ehitustöodes, meetmetes ja teenustes, mille eesmärk on viia ellu täpse majandusliku ja tehnilise olemusega ühtne ülesanne, millel on selgelt määratletud eesmärgid ja mille kogumaksumus ületab keskkonnavalaste meetmete puhul 25 miljonit eurot ja teiste valdkondade puhul 50 miljonit eurot (edaspidi “suurprojektid”).

Artikkel 39

Komisjonile esitatav teave

Korraldusasutus esitab komisjonile suurprojektide kohta järgmise teabe:

- a) teave rakendamise eest vastutava organi kohta;
- b) teave investeeringu laadi, kirjelduse, rahalise mahu ja asukoha kohta;
- c) teostatavusuuringu tulemused;
- d) projekti rakendamise ajakava ja eeldatavalt programmitöö perioodist pikema rakendamisperioodiga toimingute puhul etapid, mille jaoks programmitöö perioodil 2007-2013 taotletakse ühenduse kaasrahastamist;

- e) kulude-tulude analüüs, mis sisaldab riskianalüüsi ja eeldatavat mõju asjaomasele valdkonnale ja sotsiaalmajanduslikule olukorrale liikmesriigis ja/või piirkonnas ning võimaluse korral teistes ühenduse piirkondades;
- f) tagatis ühenduse õigusest kinnipidamise kohta;
- g) keskkonnamõju analüüs;
- h) riikliku toetuse põhjendus;
- i) rahastamiskava, milles on märgitud ära rahaliste vahendite kavandatav kogumaht ning kavandatav toetus fondidest, EIPist, EIFist ja muudest ühenduse rahastamisallikatest ja mis sisaldab projekti iga-aastast ajakava.

Artikkel 40

Komisjoni otsus

1. Konsulterides vajaduse korral välisekspertide, sealhulgas EIPiga, annab komisjon suurprojektile hinnangu, pidades silmas artiklis 39 osutatud tegureid, projekti kooskõla rakenduskava prioriteetidega, selle panust nimetatud prioriteetide eesmärkide saavutamisele ja ühtsust muu ühenduse poliitikaga.
2. Komisjon toetab liikmesriike metoodika alal ja lepib nendega kokku kulude-tulude analüüsi põhiliste parameetrite kontrollväärtustes.
3. Komisjon võtab otsuse vastu võimalikult kiiresti pärast seda, kui liikmesriik või korraldusasutus on esitanud artiklis 39 osutatud teabe. Kõnealuses otsuses määratakse kindlaks füüsiline objekt, summa, mille suhtes kohaldatakse prioriteedi kaasrahastamise määra, ja iga-aastane ajakava.
4. Kui komisjon keeldub suurprojekti rahaliselt toetamast, teatab ta liikmesriigile oma põhjustest.

3. JAGU

ÜLDISED TOETUSED

Artikkel 41

Üldsätted

1. Korraldusasutus võib usaldada rakenduskava osa juhtimise ja rakendamise ühele või mitmele enda poolt määratud vahendusasutusele, milleks võivad olla kohalikud ametiasutused, regionaalarengu asutused või valitsusvälised organisatsioonid ning mis tagab ühe või mitme toimingu läbiviimise vastavalt korraldusasutuse ja kõnealuse organi vahel sõlmitud kokkuleppe sätetele.

Selline delegeerimine ei piira korraldusasutuse ega liikmesriikide finantsvastutust.

2. Üldise toetuse kasutamise eest vastutav vahendusasutus peab andma tagatise oma maksevõime ning haldus- ja finantsjuhtimisalase pädevuse kohta. Ta peab määramise hetkel tavaliselt asuma või olema esindatud rakenduskavaga hõlmatud piirkonnas või piirkondades.

Artikkel 42

Rakenduseeskirjad

Korraldusasutuse ja vahendusasutuse vahel sõlmitavas kokkuleppes tuleb eelkõige esitada järgmised üksikasjad:

- a) läbiviidavad toimingud;
- b) abisaajate valiku kriteeriumid;
- c) fondide toetuse määrad ja seda reguleerivad eeskirjad, sealhulgas kogunenud intresside kasutamise kohta;
- d) artikli 58 lõikes 1 osutatud üldise toetuse järelevalve, hindamise ja finantskontrolli tagamise kord, mida kohaldatakse korraldusasutuse suhtes, sealhulgas põhjendamatult makstud summade tagasinõudmise ja raamatupidamisaruannete esitamise kord;
- e) finantstagatise või samaväärse vahendi kasutamine.

4. JAGU

TEHNILINE ABI

Artikkel 43

Tehniline abi komisjoni algatusel

1. Komisjoni algatusel ja/või nimel võidakse fondidest 0,30% piires nende vastavatest iga-aastastest vahenditest rahastada käesoleva määruse rakendamiseks vajalikke ettevalmistus-, järelevalve-, haldus-, tehnilise abi, hindamis-, auditeerimis- ja kontrollimeetmeid. Kõnealused meetmed viiakse läbi vastavalt määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artikli 53 lõikele 2 ja muudele kõnealuse määruse sätetele ja rakenduseeskirjadele, mida kohaldatakse nimetatud liiki eelarve täitmise suhtes.

Kõnealused meetmed hõlmavad järgmist:

- a) uuringud, mis on seotud ühenduse strateegiliste suuniste koostamisega, komisjoni aastaaruandega ja iga kolme aasta järel koostatava ühtekuuluvusaruandega;

- b) hindamised, ekspertide aruanded, statistika ja uuringud, sealhulgas üldist laadi ja sellised, mis käsitlevad fondide toimimist;
 - c) partneritele, fondidest abi saajatele ja üldsusele suunatud meetmed, sealhulgas teavitamisega seotud meetmed;
 - d) teabe levitamise, koostöövõrkude, teadvustamise, koostöö ja kogemustevahetuse toetamisega seotud meetmed kogu ELis;
 - e) juhtimiseks, järelevalveks, kontrollimiseks ja hindamiseks kasutatavate arvutisüsteemide paigaldamine, kasutamine ja omavahel ühendamine;
 - f) hindamismeetodite parandamine ja teabevahetus kõnealuse valdkonna tavade kohta.
2. Kui ERFist või Ühtekuuluvusfondist on ette nähtud toetus, võtab komisjon lõikes 1 loetletud meetmete kohta vastu otsuse vastavalt artikli 104 lõikes 2 osutatud korrale.
3. Kui ESFist on ette nähtud toetus, võtab komisjon lõikes 1 loetletud meetmete kohta vastu otsuse pärast seda, kui ta on vastavalt artikli 104 lõikes 2 osutatud korrale konsulteerinud artiklis 105 osutatud komiteega.

Artikkel 44

Tehniline abi liikmesriikide algatusel

1. Liikmesriikide algatusel võidakse fondidest järgmistes piirides rahastada ettevalmistus-, haldus-, järelevalve-, hindamis-, teavitamis- ja kontrollimeetmeid ning meetmeid fondide rakendamiseks vajaliku haldussuutlikkuse tugevdamiseks:
- a) 4% kogusummast, mis on eraldatud igale rakenduskavale lähenemise eesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames;
 - b) 6% kogusummast, mis on eraldatud igale rakenduskavale Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames.
2. Lähenemise eesmärgi puhul võib kuni 4% assigneeringute kogusummast rakendada eraldi rakenduskavade kujul tehnilise abi meetmeteks.

IV JAOTIS

MÕJUSUS

I PEATÜKK HINDAMINE

Artikkel 45

Üldsätted

1. Ühenduse strateegilised suunised, riiklik strateegiline raamistik ning rakenduskavad kuuluvad hindamisele.

Hindamise eesmärk on tõsta fondide toetuse kvaliteeti, mõjusust ja kooskõla ning rakenduskavade rakendamist. Samuti hinnatakse toetuse mõju ühenduse strateegilistele eesmärkidele ja asutamislepingu artiklile 158 ning asjaomaste liikmesriikide ja piirkondade konkreetsetele struktuurilistele probleemidele, võttes arvesse säästva arengu vajadusi ning ühenduse keskkonnamõju ja strateegilist keskkonna hindamist käsitlevat asjaomast seadlusandlust.

2. Hindamine võib iseloomult olla strateegiline, et uurida kava või kavade rühma arengut ühenduse ning riiklike prioriteetide suhtes. Toetamaks rakenduskava järelvalvet, võib see olla rakendusliku iseloomuga. Hindamisi viiakse läbi enne programmitöö perioodi, selle ajal, ja pärast seda.
3. Lõikes 1 osutatud hindamistegevused teostatakse vajaduse korral liikmesriikide või komisjoni vastutusel kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ning liikmesriigi ja komisjoni vahelise partnerluse alusel. Hindamised viivad läbi sõltumatud hindajad. Tulemused avalikustatakse, välja arvatud juhul, kui hindamise eest vastutav ametiasutus esitab selgesõnalise vastuväite vastavalt määrusele (EÜ) nr 1049/2001 juurdepääsu kohta dokumentidele.¹¹
4. Hindamisi rahastatakse tehnilise abi eelarvest.
5. Komisjon kehtestab kasutatavad hindamismeetodid ja –nõuded vastavalt artikli 104 lõikes 2 osutatud korraga.

¹¹ EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

Liikmesriikide kohustused

1. Liikmesriigid peavad pakkuma hindamiste läbiviimiseks vajalikud inim- ja rahalised vahendid, korraldama vajalike andmete loomise ja kogumise ning kasutama järelvalvesüsteemi antud eri teabeliike.

Samuti tuleb lähenemiseesmärgi alusel koostada hindamiskava, millega parandada rakenduskavade juhtimist ning nende hindamisvõimet. Kõnealuses kavas esitatakse suunavaid hindamistegevused, mida liikmesriik kavatseb rakendamise eri etappides ellu viia.

2. Liikmesriigid korraldavad riikliku raamistiku eelhindamise, et hinnata kavandatavate meetmete mõju ning ühenduse strateegiliste suuniste ja valitud piirkondlike prioriteetide ühtsust.

3. Liikmesriigid korraldavad iga lähenemiseesmärgi rakenduskava eelhindamise.

Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi puhul tuleb korraldada kas kõiki rakenduskavu hõlmav hindamine, iga fondi hindamine, iga prioriteedi hindamine või iga rakenduskava hindamine.

Eelhindamise eesmärgiks on optimeerida rakenduskavadega seotud eelarveliste vahendite eraldamist ja parandada programmitöö kvaliteeti. See peab kindlaks tegema keskmised ja pikemaajased vajadused, seatud eesmärgid, eeldatavad tulemused, mõõdetavad eesmärgid, vajaduse korral piirkonna jaoks kavandatud strateegia sidususe, ühenduse lisandväärtuse, mil määral on arvestatud ühenduse prioriteetidega, eelnevatest kavadest saadud kogemused ning rakendamist, järelvalvet, hindamist ja finantsjuhtimist käsitleva korra kvaliteedi ning hindama eelnimetatut.

4. Hindamaks programmitöö edusamme perioodi alguses võetud kohustuste, ühenduse strateegiliste suuniste kohanemise ning riikliku strateegilise raamistiku suhtes, peab iga liikmesriik hiljemalt 2010. aastaks korraldama hindamise, mis hõlmab kas iga eesmärgi kõiki rakenduskavu, või hindama iga rakenduskava.

5. Programmitöö perioodil korraldavad liikmesriigid ühekordse, rakenduskavade järelvalvega seotud hindamise, kui kavade järelvalve tulemusena ilmneb märkimisväärne erinevus esialgsetest eesmärkidest ning kui tehakse ettepanek rakenduskavade parandamiseks. Tulemused saadetakse rakenduskava järelvalvekomiteele ja komisjonile.

Komisjoni kohustused

1. Komisjon korraldab hindamisi, et valmistada ette ning kontrollida ühenduse strateegilisi suuniseid.

2. Komisjon võib omal algatusel või partnerluses asjaomase liikmesriigiga korraldada artikli 46 lõikes 5 osutatud ühekordseid hindamisi.
3. Komisjon korraldab iga eesmärgi järelhindamise koostöös liikmesriigi ja korraldusasutusega, kes kogub kõik vajalikud andmed.

Järelhindamine hõlmab iga eesmärgi kõiki rakenduskavu ning uurib kasutatud vahendite kasutamise ulatust, fondi programmitöö mõjusust ja tõhusust, sotsiaalmajanduslikku mõju ning mõju ühenduse prioriteetidele.

Iga eesmärk kuulub järelhindamisele ülesandega teha järeldusi majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva poliitika seisukohast.

Järelhindamine peab tuvastama tegurid, mis viisid rakenduskavade õnnestumise või ebaõnnestumiseni, sealhulgas säästvuse seisukohast ning määratlema head tavad.

Järelhindamine peab olema viidud lõpule 31. detsembriks 2015.

II PEATÜKK RESERVID

Artikkel 48

Ühenduse kvaliteedi ja tulemuslikkuse reserv

1. Artiklis 29 osundatud iga-aastase aruteluga seoses peab nõukogu aastal 2011 kooskõlas asutamislepingu artiklis 161 sätestatud korraga jagama artiklis 20 osutatud reservi liikmesriikide vahel, premeerida neid algse olukorraga võrreldes saavutatud arengu eest:
 - a) lähenemiseesmärgi puhul järgmiste kriteeriumide alusel:
 - i) sisemajanduse kogutoodangu kasv inimese kohta, võrreldes ühenduse keskmisega NUTS II tasemel, põhinedes ajavahemikul 2004-2010 kättesaadavatel andmetel;
 - ii) tööhõive määra kasv NUTS II tasemel, põhinedes ajavahemikul 2004-2010 kättesaadavatel andmetel;
 - b) piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi puhul järgmiste kriteeriumide alusel:
 - i) proportsionaalselt piirkondadele, mis kulutasid ajavahemikul 2007-2010 vähemalt 50% oma ERF-i assigneeringutest innovatsiooniga seotud tegevusele nagu osutatud määruse (EÜ) nr [...] artikli 5 lõikes 1;
 - ii) tööhõive määra kasv NUTS II tasemel, põhinedes ajavahemiku 2004-2010 kohta kättesaadavatel andmetel.

2. Iga liikmesriik eraldab asjaomased summad rakenduskavade vahel, võttes arvesse eelmises lõikes osutatud tingimusi.

Artikkel 49

Riiklik ettenägematute kulude reserv

1. Liikmesriik peab reserveerima 1% aastasest struktuurifondi toetusest lähenemiseesmärgile ning 3% aastasest struktuurifondi toetusest piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgile, et lahendada ettenägematuid kohalikke ja valdkondlikke kriise, mis on seotud majanduslike ning sotsiaalsete ümberkorraldustega või kaubavahetuse laienemise tagajärgedega.

Kõnealusest reservist toetatakse asjaomaste töötajate kohanemisvõimet ning asjaomaste piirkondade majanduslikku mitmekesistamist täiendusena rakenduskavadele.

2. Iga liikmesriik esitab konkreetsed rakenduskavad eelarvelisteks kulukohustusteks, mis hõlmavad kogu perioodi, et olla valmis eelmises lõikes viidatud kriisideks.

V JAOTIS

RAHALINE TOETUS FONDIDELT

I PEATÜKK FONDIDE TOETUS

Artikkel 50

Osalusmäärade muutmine

Fondide osalust muudetakse, pidades silmas järgmist:

- a) konkreetsete, eriti majanduslikku, sotsiaalset või territoriaalset laadi probleemide tõsidus;
- b) iga prioriteedi olulisus ühenduse prioriteetidele, nagu esitatud ühenduse strateegilistes suunistes;
- c) keskkonna kaitsmine ja parandamine, eriti läbi ettevaatuspõhimõtte, ennetusmeetmete põhimõtte ning põhimõtte, et saastaja peaks maksma, rakendamise;
- d) erafinantseerimise määr, eriti avaliku- ja erasektori koostöös, kõnealustel aladel.

Artikkel 51

Fondide osalus

1. Rakenduskava vastuvõtu otsus määrab fondi osaluse maksimummäära ja maksimumsumma igale rakenduskavale iga prioriteedi raames. Otsuses tuleb osutada eraldi sellistele eraldistele, mis antakse üleminekutoetust saavatele piirkondadele.
2. Fondide osamaksed tuleb arvutada avaliku sektori kogukulude alusel.
3. Fondide osaluse piirmäärad iga prioriteedi puhul on järgmised:
 - a) 85% avaliku sektori kuludest kaasfinantseeritud Ühtekuuluvusfondist;
 - b) 75% avaliku sektori kuludest kaasfinantseeritud ERFist või ESFist rakenduskavade raames piirkondades, mis on abikõlblikud seoses lähenemiseesmärgiga;
 - c) 50% avaliku sektori kuludest kaasfinantseeritud ERFist või ESFist rakenduskavade raames piirkondades, mis on abikõlblikud piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames;
 - d) 75% avaliku sektori kuludest kaasfinantseeritud ERFist Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi rakenduskavade raames;
 - e) kaasfinantseerimise määr konkreetsete meetmete puhul, mida rahastatakse artikli 5 lõikes 4 osutatud äärepoolseimate piirkondade lisaeraldiste raames, on 50% avaliku sektori kuludest.

Erandina punktis b sätestatule võib ühenduse osalus ühtekuuluvusfondi alla kuuluvate liikmesriikide piirkondadele põhjendatud erandjuhtudel tõusta kuni 80% ERFist ja ESFist kaasrahastatud avaliku sektori kuludest.

4. Fondide maksimaalne osalus võib lähenemiseesmärgi ja piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi puhul äärepoolseimates piirkondades ning lähenemiseesmärgi puhul äärealadel asuvatel Kreeka saartel tõusta kuni 85%-ni teostatavate rakenduskavade avaliku sektori kuludest.

Artikkel 52

Osamakse suurendamine

1. Olenemata artiklis 51 esitatud piirmääradest, võidakse ERF-i osalust rakenduskavade prioriteetides suurendada:
 - a) 10 protsendi võrra lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi puhul, kui on tegemist artikli 36 lõike 4 punktis b osutatud piirkondadevahelise koostööga;

- b) 5 protsendi võrra piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi puhul, kui kõnealune prioriteet on seotud eelkõige geograafiliselt või looduslikult ebasoodsate piirkondadega, mis on määratletud järgmiselt:
- i) Ühtekuuluvusfondi toetust saavad saareliikmesriigid ja muud saared, välja arvatud saared, millel asub liikmesriigi pealinn või millel on püsiühendus maismaaga;
 - ii) liikmesriigi siseriiklikes õigusaktides määratletud mägipiirkonnad;
 - iii) hõredalt asustatud (alla 50 elanikku ruutkilomeetri kohta) ja eriti hõredalt asustatud (alla 8 elanikku ruutkilomeetri kohta) alad;
 - iv) alad, mis olid ühenduse välispiiriks 30. aprillil 2004, kuid pärast kõnealust kuupäeva enam mitte.

Osaluse suurendamine geograafiliselt või looduslikult ebasoodsate piirkondade puhul ei tohi viia selleni, et teatavate prioriteetide jaoks eraldatud kogutoetus on rohkem kui 60% prioriteedi avaliku sektori kuludest.

2. Olenemata artiklis 51 esitatud piirmääradest, võib lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi rakenduskavade prioriteetidele määratud ESFi osalust suurendada 10 protsendi võrra piirkondade ja riikidevahelise koostöö raames. Need meetmed peavad olema konkreetse prioriteedi osad.

Artikkel 53

Muud sätted

1. Fondide osalus igas prioriteedis on vähemalt 20% avaliku sektori kuludest.
2. Komisjoni algatusel või komisjoni poolt rakendatavaid tehnilise abi meetmeid võib rahastada 100% ulatuses.
3. Artikli 55 lõikes 1 osutatud toetuskõlblikul perioodil võib:
 - a) ühte prioriteeti korraga toetada vaid ühest fondist;
 - b) ühte toimingut korraga toetada fondist ainult ühe rakenduskava raames.
4. Rakenduskavade osana äriühingute toetuseks määratud riigi abi peab pidama kinni riikliku toetuse ülemmääradest.
5. Fondidest kaasfinantseeritud kulud ei saa toetust ühenduse teistest rahastamisvahenditest.

II PEATÜKK TULUSAD PROJEKTID

Artikkel 54

Tulusad projektid

1. Käesoleva määruse puhul tähendab tulus projekt mistahes projekti, mis sisaldab infrastruktuuri, mille kasutamise eest tasuvad vahetult kasutajad, ning maa või hoonete müügist või rendist tulenevat mis tahes toimingut.
2. Tulusate projektide avaliku sektori kulud arvutatakse, lahutades investeerimiskuludest investeeringu puhastulu jooksva väärtuse konkreetse võrdlusperioodi jooksul. Arvutuses tuleb võtta arvesse kõnealuse investeeringu kategooria tavaliselt prognoositavat kulutasuvust ja saastaja maksab põhimõtte rakendamist ning vajadusel vastava liikmesriigi suhtelise jõukusega seotud võrdsuse põhimõtet.
3. Lõiked 1 ja 2 ei kohaldu projektide suhtes, mille suhtes kehtivad asutamislepingu artiklis 87 toodud riigiabi eeskirjad.
4. Kui toiminguga kaasneb tulusid tootev täielik või osaline müük, tuleb tulud maha arvestada korraldusasutuse poolt komisjonile teatatud abikõlblikkuse määra arvutamise alusest.

III PEATÜKK KULUDE ABIKÕLBLIKKUS

Artikkel 55

Kulude abikõlblikkus

1. Kulud võivad saada toetusi fondidest, kui need on abisaajale tekitatud toimingu teostamisel perioodil 1. jaanuar 2007 - 31. detsember 2015. Kaasrahastatud toimingud ei tohi olla lõpule viidud enne abikõlblikkuse alguskuupäeva.

Suurprojektidega seotud kulud on abikõlblikud alates komisjonile esitamise kuupäevast.
2. Kuludele saab fondide toetust määrata ainult juhul, kui need on tekkinud kõnealuse rakenduskava korraldusasutuse otsusel või selle vastutusel ellu viidud toimingute tulemusena, kooskõlas järelvalvekomitee kehtestatud kriteeriumidega.

Uued kulud, mis on lisatud artiklis 32 osutatud rakenduskava muutmishetkel, on abikõlblikud alates päevast, mil komisjon on vastu võtnud rakenduskava muutmise taotluse. Käesolevat sätet ei kohaldata artikli 36 lõikes 5 osutatud rakenduskavade suhtes.

3. Kulude abikõlblikkuseeskirjad määratakse riigi tasandil, välja arvatud iga fondi konkreetses määruises sätestatud erandite korral. Need hõlmavad kõik rakenduskavade raames deklareeritud avaliku sektori kulud.
4. Käesoleva artikli lõiked 1, 2 ja 3 ei piira artiklis 43 osutatud kulutusi.

IV PEATÜKK TOIMINGUTE KESTVUS

Artikkel 56

Toimingute kestvus

1. Liikmesriik või korraldusasutus tagab, et fondi toetus jääb toimingule alles ainult juhul, kui seitsme aasta jooksul alates pädeva riigiasutuse või korraldusasutuse otsusest fondide osaluse kohta ei tehta kõnealuses toimingus olulisi muudatusi, mis:
 - a) mõjutavad tegevuse olemust või rakendamistingimusi või annavad mõnele äriühingule või avalik-õiguslikule asutusele põhjendamatuid eeliseid;
 - b) tulenevad infrastruktuuri omandisuhetes toimunud muutustest või tootmistegevuse lõpetamisest.
2. Korraldusasutus teatab kõigist sellistest muudatustest komisjonile. Komisjon teavitab teisi liikmesriike.
3. Alusetult makstud summad nõutakse tagasi vastavalt artiklitega 99 – 103.
4. Liikmesriigid ja komisjon tagavad, et äriühingutele, kellelt nõutakse või on nõutud tagasi toetust vastavalt lõikele 3 tootmistegevuse ümberpaigutamise eest liikmesriigi sees või teise liikmesriiki, ei maksta toetusi fondidest.

VI JAOTIS

JUHTIMINE, JÄRELEVALVE JA KONTROLL

I PEATÜKK

JUHTIMIS- JA KONTROLLSÜSTEEMID

Artikkel 57

Juhtimis- ja kontrollsüsteemide üldalused

1. Liikmesriikide kehtestatud juhtimis- ja kontrollsüsteemide rakenduskavades nähakse ette:
 - a) juhtimis- ja kontrollorganite ülesannete selge määratlus ja nende ülesannete selge organisatsiooniline jaotus;
 - b) juhtimise, kontrolli ning kulude tõendamise seotud organite omavaheliste ja organisatsiooniliste ülesannete selge eristamine;
 - c) organitele määratud ülesannete täitmiseks vajalikud vahendid;
 - d) tõhus siseauditi kord;
 - e) usaldusväärsed raamatupidamis-, järelevalve- ja finantsaruandlussüsteemid elektroonilisel kujul;
 - f) tõhus aruandlus- ja järelevalvesüsteem, kui ülesannete täitmine delegeeritakse;
 - g) ülesannete täitmiseks vajalike menetlusjuhiste olemasolu;
 - h) tõhus kord süsteemi nõuetekohase toimimise auditeerimiseks;
 - i) süsteemid ja kord, et tagada piisav kontrolljalg;
 - j) rikkumiste ja põhjendamatult makstud summade tagasinõudmise aruandlus- ja järelevalvemenetlus.
2. Lõike 1 punktides b, c, d, f ja h sätestatud meetmed peavad olema proportsionaalsed asjaomase rakenduskava avaliku sektori kuludega.

Ametiasutuste määramine

1. Iga rakenduskava jaoks määravad liikmesriigid järgmised ametiasutused:
 - a) korraldusasutus: liikmesriigi määratud ametiasutus või avalik või eraõiguslik riiklik, piirkondlik või kohalik organ; liikmesriik võib ise rakenduskava juhtimisel korraldusasutuse ülesannet täita.
 - b) sertifitseerimisasutus: liikmesriigi määratud kohalik, piirkondlik või riiklik organ või asutus, kes tõendab kuludeklaratsioone ja maksetaotlusi enne nende komisjonile saatmist;
 - c) auditeerimisasutus: oma toimingutes korraldusasutusest ja sertifitseerimisasutusest sõltumatu organ, kelle liikmesriik määrab iga rakenduskava jaoks ja kes vastutab juhtimis- ja kontrollsüsteemi nõuetekohase toimimise eest.
2. Lisaks eelmises lõikes nimetatud asutustele määravad liikmesriigid pädeva asutuse komisjonilt laekuvate maksete vastuvõtmiseks ja organi või organid, kes vastutavad abisaajatele maksete tegemise eest.
3. Liikmesriik kehtestab eeskirjad, mis reguleerivad suhteid kõnealuste asutuste ja organitega ning nende suhteid komisjoniga.

Ilma et see piiraks käesoleva määruse kohaldamist, sätestab liikmesriik kõnealuste asutuste omavahelised suhted; need asutused täidavad oma ülesandeid täielikus kooskõlas asjaomase liikmesriigi institutsioonilise, õigus- ja finantssüsteemidega.
4. Artikli 57 lõike 1 punkti b kohaselt võib üks ja sama organ täita mitut või kõiki juhtimis-, makse-, sertifitseerimis- ja kontrollülesandeid.
5. Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi rakenduskavadele sätestatakse määruses (EÜ) nr [...] juhtimise ja kontrolli erieeskirjad.
6. Komisjon võtab vastu üksikasjalikud eeskirjad artiklite 59, 60 ja 61 rakendamiseks vastavalt artikli 104 lõikes 3 märgitud korrale.

Korraldusasutuse ülesanded

Korraldusasutuse ülesanne on rakenduskava tõhusalt, tulemuslikult ja nõuetekohaselt juhtida ja rakendada, eelkõige:

- a) tagada rahastamiseks valitud toimingute vastavus asjaomase rakenduskava suhtes kohaldatavatele nõuetele ja kohaldatavate ühenduse ja siseriiklike eeskirjade järgimine kogu rakendamisperioodi jooksul;

- b) kontrollida kaasrahastatud toodete üleandmist ja teenuste osutamist ning toimingute puhul deklareeritud kulude vastavust tegelikult kantud kuludele ning ühenduse ja siseriiklike eeskirjade järgimist;
- c) tagada üksikasjaliku raamatupidamisdokumentatsiooni registreerimis- ja säilitamissüsteemi olemasolu elektroonilisel kujul asjaomase rakenduskava iga toimingu jaoks ning finantsjuhtimiseks, järelevalveks, kontrolliks ja hindamiseks vajalike rakendamist käsitlevate andmete kogumine;
- d) tagada, et abisaajad ja rakendamises osalevad muud organid kasutaksid eraldi raamatupidamissüsteemi või vastavaid raamatupidamiskooode kõigi toimingutega seotud tehingute kohta;
- e) tagada artiklis 46 nimetatud rakenduskavade hindamine käesolevas määruses sätestatud tähtaja jooksul kooskõlas komisjoni ja liikmesriigi vahel kokkulepitud kvaliteedistandarditega;
- f) kehtestada kord, mis tagab piisava kontrollijälje tagamiseks nõutavate kõikide kulusid ja auditeid käsitlevate dokumentide säilitamise kooskõlas artiklites 88 ja 98 sätestatud nõuetega;
- g) tagada, et sertifitseerimisasutus saab kogu sertifitseerimiseks vajaliku teabe kuludega seotud korra ja auditeerimise kohta;
- h) juhtida järelevalvekomiteed ja esitada talle dokumendid, mida nõutakse rakenduskava teostamise kvaliteedi järelevalveks asjaomase rakenduskava konkreetseid eesmärke silmas pidades;
- i) koostada ja esitada komisjonile rakendamise aasta- ja lõpparuanded pärast järelevalvekomitee heakskiidu saamist;
- j) tagada artiklis 68 sätestatud teavitamis- ja avalikustamismõuete täitmine;
- k) esitada komisjonile andmed, mis võimaldavad suurprojekte hinnata.

Artikkel 60

Sertifitseerimisasutuse ülesanded

Rakenduskava sertifitseerimisasutuse ülesanne on eelkõige:

- a) koostada ja esitada komisjonile tõendatud kuluaruanded ja maksetaotlused elektroonilisel kujul;
- b) tõendada, et:
 - i) kuluaruanne on õige ja koostatud kontrollitavatel tõendavatel dokumentidel põhinevatest usaldusväärsetest raamatupidamissüsteemidest lähtudes;

- ii) deklareeritud kulud vastavad kohaldatavatele ühenduse ja siseriiklikele eeskirjadele ning on tehtud seoses rahastamiseks valitud toimingutega kooskõlas asjaomase rakenduskava suhtes kohaldatavate nõuetega ning ühenduse ja riiklike eeskirjadega;
- c) tagada sertifitseerimise eesmärgil piisava teabe saamine korraldusasutuselt kuluaruandes märgitud kulusid käsitleva korra ja auditeerimise kohta;
- d) võtta arvesse sertifitseerimise eesmärgil kõik auditeerimisasutuse poolt või vastutusel teostatud auditite tulemused;
- e) säilitada komisjonile deklareeritud kulude raamatupidamisdokumendid elektroonilisel kujul;
- f) tagada ühenduse rahalise toetuse tagasinõudmine, vajadusel koos intressiga, kui see on avastatud rikkumisi silmas pidades alusetult makstud; pidada arvestust tagasinõudmisele kuuluvate summade kohta ja maksta tagasinõutud summad komisjonile, arvates need võimaluse korral järgmisest kuluaruandest maha.

Artikkel 61

Auditeerimisasutuse ülesanded

1. Rakenduskava auditeerimisasutuse ülesanne on eelkõige:
 - a) tagada, et rakenduskava juhtimis- ja kontrollsüsteemi tõhusa toimimise tõendamisel oleks auditeerimine kooskõlas rahvusvaheliste auditeerimishormidega;
 - b) tagada, et auditeerimine deklareeritud kulude tõendamiseks tehakse asjakohase toiminguvahemiku alusel;
 - c) esitada komisjonile kuue kuu jooksul alates rakenduskava heakskiidu saamisest punktides a ja b nimetatud auditeid läbiviivaid organeid hõlmav auditeerimisstrateegia, kasutatavad meetodid, vahemiku määramise meetodid toimingute auditeerimiseks ja auditeerimise esialgne kava, et kindlustada peamiste organite auditeerimine ja auditite ühtlane jaotus kogu programmitöö perioodi vältel;
 - d) kui ühist korda kohaldatakse rohkem kui ühes rakenduskavas, võib punktis c esitada ühtse koondauditi strateegia;
 - e) aastail 2008–2016 iga aasta 30. juuniks:
 - i) kehtestada iga-aastane kontrollaruanne, milles esitatakse eelmise aasta jooksul rakenduskava suhtes vastavalt auditistrateegiale läbiviidud auditite tulemused; anda aru juhtimis- ja kontrollsüsteemis avastatud puudustest. Andmed aastate 2014 ja 2015 kohta võib lisada lõpparuandesse koos kehtivusdeklaratsiooniga;

- ii) esitada aramus, kas juhtimis- ja kontrollsüsteem toimib tõhusalt ja kinnitab piisavalt komisjonile kõnealusel aastal esitatud kuluaruannete õigsust ja nende aluseks olnud tehingute seaduslikkust ja nõuetekohasust.
 - f) esitada andmeid auditeerimise ja arvamuste kohta, mida võib koondada ühte aruandesse, kui mitmes rakenduskavas kohaldatakse ühtset süsteemi;
 - g) esitada rakenduskava lõpetamisel deklaratsioon, milles antakse hinnang lõppmaksetaotluse kehtivusele ja lõplikus kuluaruandes käsitletavate tehingute seaduslikkusele ja nõuetekohasusele ning millele on lisatud lõplik kontrollaruanne.
2. Kui punktides a ja b nimetatud auditeid teostab mõni muu organ peale auditeerimisasutuse, siis peab auditeerimisasutus tagama, et need organid oleksid oma tegevuses piisavalt sõltumatud ja järgiksid rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandardeid.

II PEATÜKK JÄRELEVALVE

Artikkel 62

Järelevalvekomitee

Liikmesriik asutab pärast osapooltega konsulteerimist ja kokkuleppel korraldusasutusega iga rakenduskava jaoks järelevalvekomitee.

Järelevalvekomitee asutatakse kolme kuu jooksul pärast rakenduskava heakskiiduotsust.

Järelevalvekomitee koostab ja võtab kokkuleppel korraldusasutusega vastu oma töökorra asjaomase liikmesriigi institutsioonilises, õigus- ja finantsraamistikus.

Artikkel 63

Koosseis

1. Järelevalvekomitee eesistujaks on liikmesriigi või korraldusasutuse esindaja.

Järelevalvekomitee koosseisu otsustab liikmesriik ja sellesse kuuluvad artiklis 10 nimetatud osapooled ja korraldusasutus.
2. Komisjoni esindaja võib omal algatusel järelevalvekomitee tööst nõuandva pädevusega osa võtta. Euroopa Investeerimispanka ja Euroopa Investeerimisfondi esindajad võivad nõuandva pädevusega osaleda nende rakenduskavade puhul, millele nad toetust maksavad.

Artikkel 64

Ülesanded

Järelevalvekomitee veendub rakenduskava teostamise tulemuslikkuses ja kvaliteedis vastavalt järgmistele sätetele:

- a) vaatab nelja kuu jooksul pärast rakenduskava heakskiitmist läbi rahastatavate tegevuste valiku kriteeriumid ja kiidab need heaks. Valikukriteeriumid vaadatakse läbi vastavalt vajadusele programmitöö käigus;
- b) hindab regulaarselt rakenduskava konkreetsete eesmärkide saavutamiseks tehtud edusamme korraldusasutuse esitatud dokumentide põhjal;
- c) vaatab läbi rakendamistulemused, eelkõige iga prioriteedi jaoks kavandatud eesmärkide saavutamise ja artikli 46 lõikes 5 nimetatud hindamised;
- d) vaatab läbi artiklis 66 nimetatud rakendamise aasta- ja lõpparuanded ning kiidab need enne komisjonile saatmist heaks;
- e) järelevalvekomiteed teavitatakse iga-aastasest kontrollaruandest ja märkustest, mida komisjon võib teha pärast aruande läbivaatamist;
- f) järelevalvekomiteed võib liikmesriigi algatusel teavitada artiklis 27 nimetatud aastaaruandest;
- g) võib teha korraldusasutusele ettepanekuid läbi rakenduskava kohandamiseks või läbivaatamiseks, kui see parandab võimalusi saavutada artiklis 3 nimetatud fondide eesmärgi või parandada rakenduskava juhtimist, sealhulgas finantsjuhtimist;
- h) vaatab läbi ettepanekud muuta fondide osalust käsitleva komisjoni otsuse sisu ja kiidab need heaks.

Artikkel 65

Järelevalve kord

1. Korraldusasutus ja järelevalvekomitee tagavad rakenduskava teostamise kvaliteedi.
2. Korraldusasutus ja järelevalvekomitee teostavad järelevalvet finantsnäitajate ja rakendusnäitajate ning rakenduskavas määratletud tulemuste ja mõju alusel.

Kui abi laad seda võimaldab, jagatakse statistilised andmed soo järgi ja abi saava ettevõtte suuruse järgi.

3. Komisjon koos liikmesriikidega vaatab läbi rakenduskava järelevalveks ja hindamiseks vajalikud näitajad.

Rakendamise aasta- ja lõpparuanne

1. Korraldusasutus saadab komisjonile esimest korda 2008. aastal ja seejärel iga aasta 30. juuniks aastaaruande rakenduskava teostamise kohta. Korraldusasutus saadab komisjonile lõpparuande rakenduskava teostamise kohta 30. juuniks 2016.
2. Lõikes 1 nimetatud aruanded sisaldavad rakenduskava teostamisest selge ülevaate saamiseks järgmist teavet:
 - a) rakenduskava ja prioriteetide teostamise ulatus nende konkreetseid kontrollitavaid eesmärke silmas pidades, võimaluse korral kvantifitseerides materiaalseid ja rakendusnäitajaid ning tulemuste ja mõju näitajaid asjaomase prioriteedi suhtes;
 - b) rakenduskava rahastamine, esitades üksikasjalikult iga prioriteedi kohta abisaaja tehtud kulutused ja nendele vastava avaliku sektori finantseeringu, kõik komisjonilt saadud maksed, kvantifitseerides artikli 65 lõikes 2 nimetatud finantsnäitajad;
 - c) vajaduse korral esitatakse üleminekutoetust saavate piirkondade rahastamisandmed iga rakenduskava kohta eraldi;
 - d) abistamise valdkonnajärgne rahastamiskord, mille komisjon on vastu võtnud artikli 104 lõikes 3 märgitud korra kohaselt;
 - e) korraldusasutuse ja järelevalveasutuse võetud meetmed rakendamise kvaliteedi ja tõhususe tagamiseks, eelkõige:
 - i) järelevalve- ja hindamismeetmed, sealhulgas andmete kogumise kord;
 - ii) kokkuvõtte rakenduskava teostamisel tekkinud olulistest probleemidest ja võetud meetmetest, sealhulgas reageerimine artikli 67 alusel tehtud märkustele;
 - iii) tehnilise abi kasutamine;
 - f) rakenduskavast teavitamiseks ja selle avalikustamiseks võetud meetmed;
 - g) deklaratsioon selle kohta, et rakenduskava teostamisel on järgitud ühenduse õigust ning vajadusel osutatud tekkinud probleemidele ja nende lahendamiseks võetud meetmetele;
 - h) suurprojektide ja üldiste toetuste kulgemine ja rahastamine;
 - i) andmed toetuse rahastamise sooduskorda käsitlevate eeskirjade kohta ebasoodsate looduslike tingimustega piirkondades;
 - j) korraldusasutusele või mõnele muule ametiasutusele rakenduskava teostamise jooksul tagasimakstud abi kasutamine.

Komisjonile edastatavate andmete hulk on proportsionaalne asjaomase rakenduskava avaliku sektori kulude kogumahuga.

3. Aruanded loetakse vastuvõetavateks, kui need sisaldavad kõiki lõikes 2 loetletud andmeid. Komisjon langetab otsuse aastaaruande vastuvõetavuse kohta 10 tööpäeva jooksul.
4. Komisjon langetab otsuse korraldusasutuse esitatud rakendamise aastaaruande sisu kohta kahe kuu jooksul. Rakenduskava lõpparuande puhul on tähtaeg viis kuud. Kui komisjon ei vasta ettenähtud tähtaja jooksul, loetakse aruanne vastuvõetuks.

Artikkel 67

Iga-aastane rakenduskavade läbivaatamine

1. komisjon ja korraldusasutus vaatavad rakendamise tõhustamiseks igal aastal pärast artiklis 66 nimetatud rakendamise aastaaruande esitamist läbi rakenduskava kulgemise, eelmise aasta peamised tulemused, rahastamise ja muud tegurid, kooskõlastades kehtestatavad nõuded liikmesriigi ja asjaomase korraldusasutusega.

Samuti võidakse läbi vaadata mistahes juhtimis- ja kontrollsüsteemi aspekt, mida artikli 61 lõike 1 punktides e ja i märgitud iga-aastases kontrollaruandes nimetatakse.

2. Pärast lõikes 1 nimetatud läbivaatamist võib komisjon teha märkusi liikmesriigile ja korraldusasutusele, kes teatab sellest järelevalvekomiteele. Liikmesriik teatab komisjonile nende märkuste suhtes võetud meetmetest.
3. Kui programmitöö perioodil 2000–2006 antud abi järeelhindamise tulemused on teada, vaadatakse üldtulemused läbi järgmisel aastal.

III PEATÜKK TEAVITAMINE JA AVALIKUSTAMINE

Artikkel 68

Teavitamine ja avalikustamine

Liikmesriigid annavad teavet kaasrahastatavate rakenduskavade ja toimingute kohta ning avalikustavad need. Teave suunatakse Euroopa kodanikele ja abisaajatele. Selle eesmärk on esile tuua komisjoni roll ja tagada fondide abi läbipaistvus.

Rakenduskava korraldusasutuse ülesanne on rakenduskava avalikustada kooskõlas käesoleva määruse rakenduskorraga, mille komisjon on vastu võtnud artikli 104 lõikes 3 sätestatud korras.

IV PEATÜKK KONTROLLID

1. JAGU LIIKMESRIIKIDE VASTUTUS

Artikkel 69

Usaldusväärne finantsjuhtimine

1. Liikmesriigid vastutavad rakenduskavade usaldusväärse finantsjuhtimise ja nende aluseks olevate tehingute seaduslikkuse ja korrektsuse tagamise eest.
2. Nad tagavad, et korraldus-, sertifitseerimis-, vahendus-, auditeerimis- ja muid asjaomaseid asutusi juhendatakse artiklites 57-61 nimetatud juhtimis- ja kontrollsüsteemide loomisel piisavalt, kindlustamaks ühenduse rahaliste vahendite tõhus ja nõuetekohane kasutamine.
3. Liikmesriigid peavad eeskirjade eiramisi vältima, avastama ja kõrvaldama. Nad teatavad nendest ja juhtimis- ja kohtumenetluse kulgemisest nõuetekohaselt komisjonile.

Kui abisaajale põhjendamatult tehtud makseid ei ole võimalik tagasi saada, vastutab liikmesriik kaotatud summade Euroopa ühenduste eelarvesse tagasimaksmise eest, kui ta ei suuda tõendada, et kahju ei ole tekkinud tema eeskirjade eiramise või hooletuse tagajärjel.

4. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artikli 104 lõikes 3 sätestatud korras.

Artikkel 70

Juhtimis- ja kontrollsüsteem

1. Liikmesriigid tagavad enne rakenduskava vastuvõtmist, et rakenduskavade juhtimis- ja kontrollsüsteemid on kehtestatud kooskõlas artiklitega 57–61. Nad vastutavad selle eest, et süsteemid toimivad tõhusalt kogu programmitöö vältel.
2. Kolme kuu jooksul alates iga rakenduskava heakskiitmisest esitavad liikmesriigid komisjonile süsteemide kirjelduse, mis hõlmab eelkõige korraldus-, sertifitseerimis- ja vahendusasutuste ning kõnealustes asutustes, auditeerimisasutustes ja muudes nende vastutusel auditeid läbiviivates asutustes rakendatavate siseauditisüsteemide korraldust ja menetlusi.

3. Kirjeldusele lisatakse vastavushindamisasutuse aruanne, milles esitatakse kõnealuste süsteemide hindamistulemused ja arvamus artiklite 57–61 järgimise kohta. Juhul kui arvamus sisaldab reservatsioone, tuuakse aruandes välja puudused ja nende raskusaste. Liikmesriik koostab komisjoni nõusolekul kava, milles nähakse ette võetavad parandusmeetmed ja nende rakendamise ajakava.

Vastavushindamisasutus määratakse hiljemalt rakenduskava vastuvõtmise ajal. Komisjon võib vastavushindamisasutuseks määrata vajaliku pädevusega rakenduskava auditeerimisasutuse. Vastavushindamisasutusel peab olema oma tegevuses vajalik sõltumatus ja see peab tegutsema vastavalt rahvusvahelistele auditistandarditele.

4. Kui süsteeme kasutatakse rohkem kui ühe rakenduskava puhul, võib ühiste süsteemide kirjelduse esitada vastavalt lõigetele 2 ja 3 ühes aruandes.
5. Lõigete 1–4 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artikli 104 lõikes 3 sätestatud korras.

2. JAGU KOMISJONI VASTUTUS

Artikkel 71

Komisjoni vastutus

1. Komisjon veendub iga-aastaste kontrolliaruannete ja oma auditite põhjal ning artiklis 70 sätestatud menetluste kohaselt, et liikmesriigid on loonud artiklitele 57–61 vastavad juhtimis- ja kontrollisüsteemid ja et need toimivad tõhusalt kogu rakenduskava rakendamise vältel.
2. Ilma et see piiraks liikmesriikide korraldatud auditeid, võivad komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad korraldada vähemalt ühepäevase etteteatamisajaga kohapealseid auditeid, sealhulgas auditeid rakenduskavas sisalduvate toimingute kohta, et kontrollida juhtimis- ja kontrollisüsteemide tõhusat toimimist. Sellistes auditites võivad osaleda ka liikmesriigi ametnikud või volitatud esindajad.
3. Komisjon võib asjaomaselt liikmesriigilt nõuda kohapealset kontrolli, et kontrollida süsteemide nõuetekohast toimimist või tehingu või tehingute nõuetekohasust. Sellistes auditites võivad osaleda ka komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad.

Artikkel 72

Koostöö liikmesriikide kontrolliasutustega

1. Komisjon teeb oma kontrollikavade ja auditeerimismeetodite kooskõlastamiseks koostööd rakenduskavade auditeerimisasutustega ning vahetab viivitamata juhtimis-

ja kontrollsüsteemide auditite tulemusi, et kasutada võimalikult hästi ära kontrollimisressursse ja vältida tarbetut topelttööd.

Komisjon ja auditeerimisasutused kohtuvad korrapäraselt, reeglina vähemalt kord aastas, et kontrollida koos artikli 61 kohaselt esitatud iga-aastast auditeerimisaruanne ja vahetada arvamusi muudes rakenduskavade juhtimise ja kontrollimise parandamisega seotud küsimustes.

Komisjon esitab oma märkused artikli 61 kohaselt esitatud auditistrateegia kohta hiljemalt kolme kuu pärast või esimesel strateegia vastuvõtmisele järgneval koosolekul.

2. Oma auditistrateegia määratlemisel valib komisjon välja need rakenduskavad, mille puhul arvamus artiklis 61 sätestatud süsteemile vastavuse kohta on reservatsioonideta või reservatsioonid on pärast parandusmeetmete võtmist tühistatud, mille puhul auditeerimisasutuse auditistrateegia on rahuldav ning mille puhul on komisjoni ja liikmesriigi auditite tulemuste põhjal saadud piisavalt kinnitust selle kohta, et juhtimis- ja kontrollsüsteemid toimivad tõhusalt
3. Nende rakenduskavade puhul võib komisjon teatada asjaomastele liikmesriikidele, et ta toetub deklareeritud kulude nõuetekohasuse, seaduslikkuse ja õigsuse osas põhiliselt auditeerimisasutuse arvamusele ja korraldab oma kohapealseid kontrolle üksnes erakorralistel asjaoludel.

3. JAGU

KONTROLLIDE PROPORTSIONAALSUST KÄSITLEVAD SÄTTED

Artikkel 73

Proportsionaalne kontrollikord

1. Rakenduskavade puhul, mille ühenduse vahenditest kaasrahastamise tase ei ületa 33% rakenduskava avaliku sektori kuludest ja rahalised vahendid ei ületa 250 miljonit eurot, ei kohaldata artikli 61 punkte c ja d ega punkti e alapunkti i.
2. Lõikes 1 nimetatud rakenduskavade puhul võib liikmesriik kasutada võimalust luua artikli 59 punktis b ja artiklites 60 ja 61 sätestatud ülesannete täitmiseks oma siseriiklike eeskirjade kohaselt asutusi ja kehtestada menetlusi. Kui liikmesriigid kasutavad seda võimalust, artikli 58 lõike 1 punkte b ja c ning artikli 60 lõike 1 punkti c ei kohaldata.

Kui komisjon võtab vastu artiklite 59, 60 ja 61 rakendamise eeskirjad, täpsustab ta need sätted, mida ei kohaldata nende liikmesriikide suhtes, kes kasutavad esimeses lõigus nimetatud võimalust.

3. Kui liikmesriik kasutab lõike 2 esimeses lõigust nimetatud võimalust, kohaldatakse artikli 70 lõiget 3 *mutatis mutandis*.

4. Sõltumata sellest, kas liikmesriik kasutab lõikes 2 nimetatud võimalust, võib komisjon kõikide lõikes 1 nimetatud rakenduskavade puhul teatada asjaomasele liikmesriigile, et ta toetub deklareeritud kulutuste nõuetekohasuse, seaduslikkuse ja õigsuse osas põhiliselt auditeerimisasutuse või, kui ta on seda võimalust kasutanud, selle liikmesriigi määratud asutuse arvamusele ja korraldab oma kohapealseid kontrolle üksnes erakorralistel asjaoludel, kui arvamus süsteemile vastavuse kohta on ilma reservatsioonideta või reservatsioonid on pärast parandusmeetmete võtmist tühistatud.

Kui on ilmnunud eeskirjade eiramisi, mida siseriiklikud auditeerimisasutused ei ole õigel ajal avastanud või mille suhtes ei ole rakendatud asjakohaseid parandusmeetmeid, võib komisjon nõuda, et liikmesriik viiks läbi auditi vastavalt artikli 71 lõikele 3, või viia läbi oma auditi vastavalt artikli 71 lõikele 2, et saada kinnitust deklareeritud kulude nõuetekohasuse, seaduslikkuse ja õigsuse kohta.

VII JAOTIS

FINANTSJUHTIMINE

I PEATÜKK FINANTSJUHTIMINE

1. JAGU EELARVELISED KULUKOHUSTUSED

Artikkel 74

Eelarvelised kulukohustused

1. Rakenduskavaga seotud ühenduse eelarvelised kulukohustused (edaspidi „eelarvelised kulukohustused”) täidetakse igal aastal iga fondi puhul ajavahemikus 1. jaanuar 2007 – 31. detsember 2013. Esimene eelarveline kulukohustus täidetakse enne, kui komisjon on võtnud vastu rakenduskava heakskiitva otsuse. Iga järgmise kohustuse täidab komisjon artiklis 31 nimetatud fondide toetust käsitleva otsuse põhjal.
2. Kui liikmesriik ei tee ettepanekut artikli 36 lõikes 5 nimetatud rakenduskavade muutmiseks või ühtegi makset ei ole tehtud, võib liikmesriik hiljemalt aasta n 30. septembrini taotleda riiklike ettenägematute kulude reserviga seotud rakenduskavade kulukohustuste ülekandmist teistele rakenduskavadele. Liikmesriik täpsustab oma taotluses need rakenduskavad, millele kõnealused ülekanded tehakse.

2. JAGU

MAKSEID KÄSITLEVAD ÜHISED EESKIRJAD

Artikkel 75

Makseid käsitlevad ühised eeskirjad

1. Komisjon teeb fondide toetuse osamakseid kooskõlas eelarveliste kulukohustustega. Kõik maksed kirjendatakse varaseimale avatud eelarvelisele kulukohustusele.
2. Maksed tehakse eel-, vahe ja lõppmaksetena. Need tehakse liikmesriigi määratud asutusele.
3. Liikmesriigid saadavad hiljemalt iga aasta 31. jaanuariks komisjonile käesoleva eelarveaasta ja järgneva eelarveaasta maksetaotluste ajakohastatud prognoosid.
4. Kogu komisjoni ja liikmesriikide määratud asutuste vahelisi finantstehinguid käsitlev teabevahetuse toimub elektrooniliselt kooskõlas rakenduseeskirjadega, mille komisjon on artikli 104 lõikes 3 sätestatud korras vastu võtnud.

Artikkel 76

Vahemakse ja lõppmakse arvutamise eeskirjad

Vahemaksete ja lõppmaksete arvutamisel kohaldatakse iga prioriteedi kaasrahastamise määra nende kõnealuse prioriteedi avaliku sektori kulude suhtes, mis on kinnitatud sertifitseerimisasutuse tõendatud kuluaruandega.

Artikkel 77

Kuluaruanne

1. Kuluaruanded sisaldavad iga prioriteedi osas kulutusi, mis abisaajad on toiminguid tehes kandnud, ja vastavat riiklikest vahenditest saadud toetust. Abisaajate tehtud kulutused tõendatakse maksekvitungitega või samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumentidega.

Asutamislepingu artiklis 87 sätestatud toetuskavade puhul loetakse komisjonile tõendatavateks kuludeks abisaajate tehtud kulutusi, millega seotud maksed on teinud toetust andev asutus.
2. Kuluaruandes märgitakse iga rakenduskava puhul tehtud kulutused, mis on seotud üleminekuabi saavate piirkondadega.
3. Finantskorraldusmeetmete, eelkõige riskikapitalifondide, tagatisfondide ja laenufondide puhul loetakse komisjonile tõendatavateks kuludeks nende fondide

loomisel tehtud kulutusi. Rakenduskava lõppedes määratakse kulutused siiski igast fondist tehtud tegelike maksete ja abikõlblike juhtimiskulude põhjal.

Artikkel 78

Eelmaksete ja vahemaksete akumulatsioon

1. Eel- ja vahefinantseerimise kumulatiivne üldkogus ei ületa 95% fondide toetusest rakenduskavale.
2. Kui see ülemmäär on saavutatud, jätkab sertifitseerimisasutus komisjonile n aasta 31. detsembril tehtud tõendatud kulutuste ja iga fondi puhul aasta jooksul tagasimakstud summade edastamist kuni hiljemalt aasta n+1 31. jaanuarini.

Artikkel 79

Abisaajatele tehtavate maksete täielikkus

Liikmesriigid peavad veenduma, et maksete tegemise eest vastutav asutus tagab, et abisaajad saavad avaliku sektori vahenditest antava toetuse kogusumma kätte võimalikult kiiresti ja täiel määral. Sellest summast ei arvata midagi maha ega peeta kinni, samuti ei kehtestata täiendavaid erimakse ega muid samaväärse toimega makse, mis võiksid neid summasid abisaajate jaoks vähendada.

Artikkel 80

Euro kasutamine

Komisjoni otsused rakenduskavade kohta, komisjoni kohustused ja väljamaksed ning liikmesriikide tõendatud kulutused ja maksetaotlused väljendatakse ja tehakse eurodes artikli 104 lõikes 3 sätestatud korras.

3. JAGU EELFINANTSEERIMINE

Artikkel 81

Maksmine

1. Pärast komisjoni otsust, millega kiidetakse heaks fondidest rakenduskavale antav toetus, teeb komisjon liikmesriigi määratud asutusele ühe eelmakse. See eelmakse moodustab 7% rakenduskavale struktuurifondidest antavast toetusest ja 10,5% Ühtekuuluvusfondist antavast toetusest. Eelmakse võib vastavalt eelarveliste vahendite kättesaadavusele jaotada kahele rahandusaastale.

2. Kui rakenduskavaga seotud maksetaotlust ei ole saadetud kahekümne nelja kuu jooksul alates kuupäevast, kui komisjon tegi eelmakse esimese osamakse, maksab liikmesriigi määratud asutus kogu eelmaksena makstud summa komisjonile tagasi.

Artikkel 82

Intress

Eelmakse tagajärjel kogunenud intressid kirjendatakse asjaomases rakenduskavas ja tuleb maha arvata lõplikus kuluaruandes deklareeritud avaliku sektori kulude summast.

Artikkel 83

Bilansist väljakandmine

Eelmaksena tehtud summad kantakse pärast rakenduskava lõpetamist bilansist välja.

4. JAOTIS VAHEMAKSED

Artikkel 84

Vahemaksed

1. Vahemakseid tehakse iga rakenduskava puhul.
2. Komisjon teeb vahemakseid pärast seda, kui ta on saanud piisavalt kinnitust, et liikmesriikide loodud rakenduskavade juhtimis- ja kontrollsüsteemid vastavalt artiklitele 58–61. Kõnealune kinnitus põhineb artiklis 70 nimetatud sõltumatu auditeerimisasutuse aruandel.

Artikkel 85

Maksetaotluste vastuvõetavus

1. Komisjon teeb vahemakseid juhul, kui järgmised tingimused on täidetud:
 - a) komisjonile on vastavalt artiklile 75 saadetud maksetaotlus ja kuluaruanne;
 - b) ühelegi prioriteedile ei ole eraldatud perioodi jooksul fondidest rohkem toetust kui maksimumsummade ulatuses;
 - c) korraldusasutus on saatnud komisjonile nõutavaks tähtjaks viimase iga-aastase rakendusaruande vastavalt artikli 66 lõikele 3;

- d) artiklis 91 sätestatud makseid ei ole peatatud ja komisjon ei ole esitanud toimingute kohta, millega seoses asjaomasele maksetaotlusele vastavad kulutused on tekkinud, asutamislepingu artiklis sätestatud 226 põhjendatud arvamust rikkumise suhtes.
2. Kui üks lõikes 1 nimetatud tingimustest ei ole täidetud, teatab komisjon võimalikult kiiresti liikmesriigile ja sertifitseerimisasutusele, et maksetaotlus ei ole vastuvõetav.

Artikkel 86

Maksetaotluste esitamise kuupäev ja makseviivitused

1. Sertifitseerimisasutus tagab, et rakenduskavade vahemaksete taotlused koondatakse ja saadetakse komisjonile võimaluse korral aasta jooksul kolmes jaos. Et komisjon saaks makse teha asjaomasel aastal, peab maksetaotluse esitama hiljemalt 31. oktoobriks.
2. Vabade vahendite olemasolu korral teeb komisjon vahemakse hiljemalt kaks kuud pärast artiklis 85 sätestatud tingimustele vastava maksetaotluse registreerimise kuupäeva.

5. JAGU LÕPPMAKSE JA RAKENDUSKAVA LÕPETAMINE

Artikkel 87

Lõppmakse tegemise tingimused

1. Komisjon teeb lõppmakse tingimusel, et ta on 30. juuniks 2016 saanud järgmised dokumendid:
 - a) lõppmakse taotlus ja artiklile 75 vastav kuluaruanne;
 - b) rakenduskava lõplik rakendusaruanne, sealhulgas artiklis 66 sätestatud teave;
 - c) artikli 61 punktis g sätestatud lõppmakse taotluse kehtivusdeklaratsioon ja lõplik auditeerimisaruanne;Lõppmakse tegemise tingimuseks on, et lõplik auditeerimisaruanne ja lõppmakse taotluse kehtivusdeklaratsioon võetakse vastu.
2. Kui hiljemalt 30. juuniks 2016 on mõni eelmises lõikes nimetatud dokumentidest jäänud komisjonile saatmata, vabastatakse lõppmaksega seotud kulukohustus automaatselt vastavalt artiklile 92.

3. Vabade vahendite olemasolu korral teeb komisjon lõppmakse hiljemalt nelikümmend viis päeva pärast kuupäeva, kui ta lõpliku auditeerimisaruande ja lõppmakse taotluse kehtivusdeklaratsiooni vastu on võtnud. Ilma et see piiraks lõike 5 kohaldamist, vabastatakse eelarvelise kulukohustuse lõppmakse kuus kuud pärast maksmist.
4. Pärast 30. juunit 2016 ei või kuluaruandele lisada kulusid, mida pole enne kõnealust kuupäeva tõendatud.
5. Sõltumata komisjoni või Euroopa Kontrollikoja tehtud auditite tulemustest võib komisjoni poolt rakenduskavale tehtud lõppmakset muuta üheksa kuu jooksul alates lõppmakse tegemise kuupäevast või, kui lõppmakse on negatiivne ja liikmesriik peab selle tagasi maksma, üheksa kuu jooksul alates võlateate väljaandmise kuupäevast.

Artikkel 88

Dokumentide säilitamine

Korraldusasutus tagab, et kõik asjaomase rakenduskava kulutuste ja audititega seotud täiendavad dokumendid on komisjonile ja kontrollikojale kättesaadavad. Dokumente peab kättesaadavana säilitama vähemalt kolme aasta jooksul pärast rakenduskava lõpetamist, ilma et see piiraks riigiabi reguleerivate eeskirjade kohaldamist. Dokumente säilitatakse kas originaalina või originaalile vastavaks tunnistatud koopiana üldtunnustatud andmekandjatel. Kõnealune periood katkestatakse kohtumenetluse või komisjoni põhjendatud taotluse korral.

6. JAGU

MAKSETE EDASILÜKKAMINE, KINNIPIDAMINE JA PEATAMINE

Artikkel 89

Edasilükkamine

1. Määruses (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 nimetatud volitatud eelarvevahendite käsutaja lükkab maksetähtaja edasi maksimaalselt kuue kuu võrra, kui tekib kahtlus juhtimis- ja kontrollsüsteemide nõuetekohase toimimise suhtes või kui eelarvevahendite käsutaja nõuab iga-aastase läbivaatuse raames tehtud tähelepanekute järelevalveprotsessi käigus siseriiklikelt asutustelt täiendavat teavet või kui ta kahtlustab, et deklareeritud kulutustega on seotud avastatud või oletatavad tõsised eeskirjade eiramised.

Komisjon teatab liikmesriigile ja sertifitseerimisasutusele viivitamata edasilükkamise põhjustest. Liikmesriigid võtavad võimalikult kiiresti olukorra parandamiseks vajalikud meetmed.

2. Kui osutub vajalikuks võtta vastavalt artiklitele 90 ja 91 ning käesoleva artikli lõikele 1 vastu otsus, pikendatakse eespool nimetatud perioodi maksimaalselt kuue kuu võrra.

Artikkel 90

Kinnipidamine

1. Komisjon otsustab pidada vahemaksetest kinni 20% komisjoni tagasimakstavatest summadest, kui artikli 70 lõikes 3 nimetatud parandusmeetmete kava olulised osad on rakendatud ja artikli 61 punkti e alapunktis i nimetatud rakenduskava auditeerimisasutuse koostatud aasta-aruandes märgitud tõsised puudused on kõrvaldatud, kuid on vaja veel teha parandusi, et anda komisjonile juhtimis- ja kontrollsüsteemide osas piisavat kindlust.
2. Komisjon teeb kinnipidamist käsitleva otsuse pärast seda, kui ta on andnud liikmesriigile võimaluse esitada kahe kuu jooksul tähelepanekuid.
3. Vahemaksete saldo makstakse pärast kõikide nõutavate meetmete võtmist. Muudel juhtudel võib kohaldada finantskorrektsiooni vastavalt artiklile 100.

Artikkel 91

Peatamine

1. Komisjon võib peatada kõik prioriteetide või kavade tasandil tehtavad vahemaksed või osa nendest, kui:
 - a) rakenduskava juhtimis- ja kontrollsüsteemis on tõsiseid puudusi, mis mõjutavad maksete tõendamismenetluse usaldusväärsust ja mille suhtes ei ole võetud parandusmeetmeid; või
 - b) tõendatud kuluaruandes sisalduvad kulud on seotud tõsise eeskirjade eiramisega, mida ei ole kõrvaldatud; või
 - c) liikmesriik ei ole täitnud artiklitest 69 ja 70 tulenevaid kohustusi.
2. Komisjon võib otsustada peatada vahemaksed pärast seda, kui ta on andnud liikmesriigile võimaluse esitada kahe kuu jooksul oma tähelepanekuid.
3. Komisjon lõpetab vahemaksete peatamise, kui ta leiab, et liikmesriik on võtnud peatamise lõpetamiseks vajalikud meetmed. Kui liikmesriik ei ole nõutavaid meetmeid võtnud, võib komisjon võtta vastu otsuse vähendada netosummat või lõpetada rakenduskavale ühenduse toetuse andmise kooskõlas artikliga 100.

7. JAGU

AUTOMAAATNE KULUKOHUSTUSTEST VABASTAMINE

Artikkel 92

Põhimõtted

1. Komisjon vabastab automaatselt kõik need rakenduskava eelarvelised kulukohustused, mida ei ole kasutatud eel- või vahemaksete tegemiseks või mille suhtes ta ei ole saanud artiklis 85 määratletud vastuvõetavat maksetaotlust rakenduskava eelarveliste kulukohustuste aastale järgneva teise aasta 31. detsembriks.
2. 31. detsembril 2015 veel avatud kulukohustuste osa vabastatakse automaatselt, kui komisjon ei ole saanud selle kohta 30. juuniks 2016 vastuvõetavat maksetaotlust.
3. Kui käesolev määrus jõustub pärast 1. jaanuari 2007, pikendatakse ajavahemikku, pärast mida võib lõikes 1 nimetatud esimest automaatset kohustustest vabastamist rakendada, nende kuude arvu võrra, mis jäävad 1. jaanuari 2007 ja esimese eelarvelise kulukohustuse kuupäeva vahele.

Artikkel 93

Suurprojektide ja abikavade tähtajad

Kui suurprojektile või abikavale loa andmiseks on vaja komisjoni edaspidist otsust, korrigeeritakse võimalikke artikli 92 lõikes 1 nimetatud automaatsetest kulukohustustest vabastamisega seotud iga-aastaseid summasid liikmesriigi poolt esialgu edastatud suurprojekti või abikava ajakava ja selle ajakava vahelise erinevuse võrra, mis on koostatud seoses suurprojekti või abikava käsitleva komisjoni otsuse tegemisega. Iga-aastast ajakava võib erandlikel ja nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel muuta artikli 40 lõikes 3 sätestatud korras.

Artikkel 94

Kohtumenetluste ja halduskaebuste tähtaja edasilükkamine

Artikli 92 lõikes 1 nimetatud automaatse kohustustest vabastamise tähtaeg lükatakse asjaomaste toimingutega seotud summade osas kohtumenetluste või peatava toimega halduskaebuste ajaks edasi, tingimusel et liikmesriik saadab komisjonile aasta $n+2$ 31. detsembriks asjaomased põhjendused.

31. detsembril 2015 veel avatud kohustuste osa puhul lükatakse artikli 92 lõikes 2 nimetatud tähtaeg edasi samadel tingimustel kui asjaomaste toimingutega seotud summade puhul.

Artikkel 95

Erandid automaatsest kohustustest vabastamisest

Automaatse kohustustest vabastamise arvutamise puhul ei võeta arvesse järgmisi tegureid:

- a) eelarveliste kulukohustuste osa, mille kohta maksetaotlus on tehtud, kuid mille tagasimaksmise on komisjon aasta $n+2$ 31. detsembril artiklite 89, 90 ja 91 kohaselt edasi lükanud, kinni pidanud või peatanud. See, kas neid summasid lõpuks arvesse võetakse, sõltub makse kinnipidamisest, edasilükkamisest või peatamisest tuleneva probleemi lahendusest;
- b) eelarveliste kulukohustuste osa, mille kohta maksetaotlus on tehtud, kuid mille tagasimaksmist on takistanud eelkõige eelarveliste vahendite vähesus;
- c) eelarveliste kulukohustuste osa, mille puhul ei ole olnud võimalik teha vastuvõetavat maksetaotlust vääramatu jõu tõttu, mis mõjutab oluliselt rakenduskava elluviimist. Vääramatule jõule apelleerivad siseriiklikud asutused peavad tõendama selle otsest mõju rakenduskava või selle osa elluviimisele.

Artikkel 96

Menetluskord

1. Komisjon teatab liikmesriigile ja asjaomastele asutustele õigeaegselt artiklis 92 sätestatud automaatse kulukohustustest vabastamise kohaldamise võimalusest. Komisjon teatab liikmesriigile ja asjaomastele asutustele summa, millega automaatne kulukohustustest vabastamine tema valduses oleva teabe põhjal on seotud.

Liikmesriikidel on kõnealuse teabe saamisest alates kaks kuud aega summaga nõustuda või esitada oma tähelepanekuid. Komisjon vabastab kulukohustused automaatselt üheksa kuu jooksul pärast artiklis 92 nimetatud tähtaega.

2. Fondi toetust rakenduskavale vähendatakse asjaomase aasta puhul automaatselt vabastatud kulukohustuste summa võrra. Liikmesriik koostab parandatud rahastamiskava, et jagada vähendatud toetussumma rakenduskava prioriteetide vahel. Kui kava ei koostata, vähendab komisjon igale prioriteedile eraldatavaid summasid proportsionaalselt.

8. JAGU OSALINE LÕPETAMINE

Artikkel 97

Osaline lõpetamine

1. Rakenduskavade osaline lõpetamine võib toimuda liikmesriigi valitud ajavahemike jooksul.

Osaline lõpetamine on seotud lõpuleviidud toimingutega, mille puhul abisaajale on lõppmakse tehtud hiljemalt aasta n-1 31. detsembril. Käesoleva määruse kohaldamisel loetakse toimingud lõpuleviiduks, kui nendega seotud tööd on tegelikult sooritatud ja abisaaja on saanud lõppmakse või abisaaja on esitanud korraldusasutusele samaväärse toimega dokumendi.

2. Lõpuleviidud toimingutele vastavate maksete summa esitatakse kuluaruandes.

Osaline lõpetamine toimub tingimusel, et korraldusasutus saadab komisjonile aasta n 30. juuniks järgmised dokumendid:

- a) kõnealuste toimingutega seotud kuluaruanne;
- b) artiklis 61 nimetatud rakenduskava auditeerimisasutuse väljaantud tõend kuluaruandes käsitletud tehingute seaduslikkuse ja korrektsuse kohta.

Artikkel 98

Dokumentide säilitamine

1. Korraldusasutus hoiab komisjonile kättesaadavana nende lõpuleviidud toimingute nimekirja, mille puhul lõppmakse on tehtud.
2. Korraldusasutus tagab, et kõik asjaomaste toimingute kulutuste ja audititega seotud täiendavad dokumendid on komisjonile ja kontrollikoja kättesaadavad. Dokumente peab kättesaadavana säilitama vähemalt kolme aasta jooksul pärast rakenduskava osalist lõpetamist, ilma et see piiraks riigiabi reguleerivate eeskirjade kohaldamist. Dokumente säilitatakse kas originaalina või originaalile vastavaks tunnistatud koopiana üldtunnustatud andmekandjatel. Kõnealune periood katkestatakse kohtumenetluse või komisjoni põhjendatud taotluse korral.
3. Osaliselt lõpetatavate toimingutega seotud artiklite 99 ja 100 kohaselt tehtud finantskorrektsioonid on netofinantskorrektsioonid.

II PEATÜKK FINANTSKORREKTSIOONID

1. OSA LIIKMESRIIKIDE TEHTAVAD FINANTSKORREKTSIOONID

Artikkel 99

Liikmesriikide tehtavad finantskorrektsioonid

1. Liikmesriikidel lasub esmane vastutus eeskirjade eiramise uurimise eest, meetmete võtmise eest abi laadi või selle rakendamise ja kontrollimise tingimusi käsitlevate suuremate muudatuste avastamise korral ning nõutavate finantskorrektsioonide tegemise eest.
2. Liikmesriik teeb toimingutes või rakenduskavades avastatud üksiku või süstemaatilise eeskirjade eiramisega seoses nõutavad finantskorrektsioonid. Liikmesriigi tehtavad korrektsioonid sisaldavad ühenduse toetuse täielikku või osalist tagasimaksmist. Liikmesriik võtab arvesse eeskirjade eiramise olemust ja raskust ning fondi rahalist kahju.

Sel viisil vabanenud ühenduse vahendeid võivad liikmesriigid asjaomase rakenduskava puhul kuni 31. detsembrini 2015 uuesti kasutada lõikes 3 sätestatud korras.

Liikmesriigid lisavad komisjonile artiklite 61 ja 66 kohaselt saadetud iga-aastastele rakendus- ja kontrolliaruannetele asjaomasel aastal algatatud tühistamismenetluste loetelu.

3. Fondide antud toetust, mis on lõike 2 kohaselt tühistatud, ei või taaskasutada korrektsiooni objektiks olnud toimingu või toimingute suhtes ega selle prioriteedi toimingute suhtes, mille puhul on ilmnunud süstemaatilisi eksimusi, juhul kui finantskorrektsioon on tehtud süstemaatilise eksimuse puhul.

Liikmesriigid teatavad komisjonile artiklis 66 osutatud aruandes sellest, kuidas nad on otsustanud või kavandavad tühistatud summasid taaskasutada ning vajaduse korral muuta rakenduskava finantseerimisprogrammi.

4. Süstemaatilise eeskirjade eiramise korral laiendab liikmesriik uuringuid, et need hõlmaksid kõiki toiminguid, mida eeskirjade eiramine mõjutada võib.

2. JAGU

KOMISJONI TEHTAVAD FINANTSKORREKTSIOONID

Artikkel 100

Korreksioonide kriteeriumid

1. Komisjon võib finantskorrektsioonide tegemisel rakenduskavale antud ühenduse toetuse täielikult või osaliselt tühistada, kui ta leiab pärast vajalike kontrollide tegemist, et:
 - a) rakenduskava juhtimis- ja kontrollsüsteemis on tõsiseid puudusi, mis ohustab programmile juba antud ühenduse toetust;
 - b) tõendatud kuluaruandes sisalduvad kulud on seotud eeskirjade eiramisega, mida liikmesriik ei ole enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist kõrvaldanud;
 - c) liikmesriik ei ole täitnud artiklist 69 tulenevaid kohustusi enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist.
2. Komisjon teeb finantskorrektsioone vastavalt igale avastatud eeskirjade eiramise juhule, otsustades eiramise süstemaatilisuse põhjal, kas tuleks kohaldada ühtse määraga või ekstrapoleeritud korrektsioone. Kui eeskirjade eiramine on seotud kuluaruandega, mille puhul iga-aastases kontrolliaruandes on artikli 61 lõike 1 punkti e alapunkti ii kohaselt antud eelnevalt positiivne hinnang, eeldatakse, et tegemist on süstemaatilise probleemiga, mille suhtes tuleks kohaldada ühtse määraga või ekstrapoleeritud korrektsioone, kui liikmesriik ei suuda kahe kuu jooksul esitada tõendeid selle eelduse ümberlükkamiseks.
3. Komisjon võtab korrektsiooni summa üle otsustades arvesse eeskirjade eiramise olulisust ja asjaomases rakenduskavas leitud puuduste rahaliste tagajärgede ulatust.
4. Kui komisjon võtab oma seisukoha aluseks selliste audiitorite kindlakstehtud tõsiasjad, kes ei ole tema talituste teenistuses, teeb ta oma järeldused rahaliste tagajärgede suhtes pärast seda, kui on läbi vaadanud asjaomase liikmesriigi poolt artikli 70 alusel võetud meetmed, määruse (EÜ) nr 1681/94 alusel esitatud aruanded ja liikmesriikide vastused.
5. Kui liikmesriik ei täida artikli 13 lõikes 4 nimetatud kohustusi, võib komisjon finantskorrektsioone tehes asjaomasele liikmesriigile antud ühenduse toetuse täielikult või osaliselt tühistada.

Artikkel 101

Menetluskord

1. Enne finantskorrektsiooni suhtes otsuse tegemist algatab komisjon menetluse, teatades liikmesriigile oma esialgsed järeldused ja nõudes, et liikmesriik esitaks kahe kuu jooksul oma märkused.

Kui komisjon teeb ettepaneku finantskorrektsioonide tegemiseks ekstrapolatsiooni või ühtse määra põhjal, antakse liikmesriigile võimalus näidata asjaomaste toimikute läbivaatamise abil, et eeskirjade eiramise tegelik ulatus oli komisjoni hinnatust väiksem. Kokkuleppel komisjoniga võib liikmesriik piirata toimikute läbivaatamise ulatust üksnes asjaomaste toimikute asjakohase osaga või pisteliste väljavõtetega. Välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, ei ole selliseks läbivaatamiseks lubatud aega rohkem kui kaks kuud pärast eespool nimetatud kahekuulise tähtaja lõppu.

2. Komisjon võtab arvesse kõiki liikmesriigi poolt selle ajavahemiku jooksul esitatud tõendeid.
3. Kui liikmesriik ei aktsepteeri komisjoni esialgseid järeldusi, kutsub komisjon liikmesriigi ärakuulamisele, kus pooled püüavad partnerlusel põhinevas koostöös jõuda kokkuleppele tähelepanekute ja nendest tehtavate järelduste suhtes. Kokkuleppe puudumisel teeb komisjon finantskorrektsioonide kohta otsuse kuue kuu jooksul alates kõnealusest ärakuulamisest. Kui ärakuulamist ei toimu, algab kuuekuuline ajavahemik kuupäevast, kui komisjon saab liikmesriigilt ärakuulamise kutsest keelduva vastuse.

Artikkel 102

Tagasimaksmine

1. Tagasimaksed komisjonile tuleb teha enne tähtaega, mis on näidatud Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatava finantsmääruse rakenduseeskirjade¹² artikli 81 alusel koostatud sissenõudekorralduses. See tähtaeg on korralduse väljastamiskuule järgneva teise kuu viimane päev.
2. Iga hilinenud tagasimakse puhul makstakse viivist, mida hakatakse arvestama alates kõnealusest tähtajast ja mis lõpeb makse tegeliku teostamise päeval. Sellise viivise määr on poolteist protsenti kõrgem kui määr, mida Euroopa Keskpang kohaldab oma põhiliste refinantseerimistehingute puhul selle kuu esimesel kuupäeval, kuhu tähtaeg langeb.

¹² Määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, EÜT L 357, 31.12.2002.

Liikmesriikide kohustused

Komisjoni tehtav finantskorrektsioon ei piira liikmesriigi kohustust nõuda tagasimaksed sisse artikli 100 alusel ja nõuda tagasi riigiabi määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 14 alusel.

VIII JAOTIS

KOMITEED

I PEATÜKK

ERF, ÜHTEKUULUVUSFOND JA FONDE KOORDINEERIV KOMITEE

Komitee ja menetluskord

1. Komisjoni abistavad ERF, Ühtekuuluvusfond ja fonde koordineeriv komitee (edaspidi „komitee”).
2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artiklis 3 sätestatud nõuandemenetlust vastavalt selle artikli 7 lõikele 3.
3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artiklis 4 sätestatud korralduskomitee menetlust vastavalt selle artikli 7 lõikele 3.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 nimetatud tähtajaks kehtestatakse üks kuu.
4. Komitee koostab oma protseduurireeglid.
5. EIP ja EIF nimetavad komiteesse oma hääleõiguseta esindaja.

II PEATÜKK

ASUTAMISLEPINGU ARTIKLI 147 ALUSEL MOODUSTATUD KOMITEE

Artikkel 105

Asutamislepingu artikli 147 alusel moodustatud komitee

1. Asutamislepingu artikli 147 alusel moodustatud komitee, mis abistab komisjoni ESFi juhtimisel, koosneb ühest valitsuse esindajast, ühest töötajate organisatsiooni esindajast ja ühest tööandjate organisatsiooni esindajast igast liikmesriigist. Komitee juhatamise eest vastutav komisjoni liige võib selle vastutuse delegeerida mõnele komisjoni vanemametnikule.
2. Iga liikmesriik nimetab iga eelmises lõikes nimetatud esindajakategooria kohta ühe asendusliikme. Liikme puudumise korral saab asendusliige automaatselt õiguse komitee tööst osa võtta.
3. Liikmed ja asendusliikmed määrab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal kolmeks aastaks. Neid võib sellele kohale tagasi nimetada. Nõukogu püüab tagada asjast huvitatute võrdse esindatuse komitee koosseisus. EIPiga ja EIFiga seotud päevakorraküsimuste puhul võib EIP või EIF nimetada komiteesse oma hääleõiguseta esindaja.
4. Komiteega konsulteeritakse järgmiste küsimuste arutamisel:
 - a) riiklikke strateegilisi raamistikke käsitlevate komisjoni otsuste eelnõud;
 - b) ESFist saadava toetuse puhul artiklis 43 nimetatud tehnilise abi meetmete kategooriad.
5. Komisjon võib komiteega konsulteerida ka muudes kui lõikes 4 nimetatud küsimustes.

IX JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 106

Üleminekusätted

1. Käesolev määrus ei mõjuta nõukogu või komisjoni poolt määruste (EMÜ) nr 2052/88, (EMÜ) nr 4253/88, (EÜ) nr 1164/94 ja (EÜ) nr 1260/1999 või mis tahes

muude 31. detsembril 2006 kõnesoleva abi suhtes kehtivate õigusaktide alusel heakskiidetud abi jätkamist ega muutmist, sealhulgas täielikku või osalist tühistamist.

2. Komisjon võtab ühenduse toetuse kavandamisel arvesse kõiki meetmeid, mille nõukogu või komisjon on enne käesoleva määruse jõustumist heaks kiitnud ja mis avaldavad selle toetusega hõlmatud ajavahemikul finantsilist mõju.
3. 2000. aasta 1. jaanuari ja 2006. aasta 31. detsembri vahel komisjoni poolt heakskiidetud toetusele määratud summade osad, mille kohta ei ole komisjonile lõpparuande esitamise tähtjaks toetuse lõpetamiseks nõutavaid dokumente saadetud, vabastab komisjon automaatselt kohustustest hiljemalt 31. detsembril 2010 ning alusetult makstud summad tuleb tagasi maksta.

Toetuse lõpetamiseks nõutavad dokumendid on lõppmaksetaotlus, lõplik rakendusaruanne ja korraldusasutusest sõltumatu isiku või talituse koostatud deklaratsioon, milles võetakse kokku läbiviidud auditite järeldused ning antakse hinnang lõppmaksetaotluse kehtivusele ja lõplikus kuludeklaratsioonis käsitletud tehingute seaduslikkusele ja korrektsusele vastavalt määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 38 lõike 1 punktile f.

Kohtumenetluste või peatava toimega halduskaebuste tõttu peatatud toimingute või rakenduskavadega seotud summasid ei võeta automaatselt vabastatud kulukohustuste summa arvutamisel arvesse.

Artikkel 107

Läbivaatamisklausel

Nõukogu vaatab käesoleva määruse läbi hiljemalt 31. detsembriks 2013 asutamislepingu artiklis 161 sätestatud korras.

Artikkel 108

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 1260/99 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2007.

Viiteid määrusele (EÜ) nr 1260/99 tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 109

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2007.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*

LISA

STRUKTUURIFONDID JA ÜHTEKUULUVUSFOND

**Kulukohustuste assigneeringute jaotus aastate kaupa aastateks 2007–2013
(artikkel 15)**

(miljonites eurodes – 2004. aasta hindades)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
46 333	47 168	47 879	48 024	48 163	48 923	49 704

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Cohesion for growth and employment

Activit(y/ies):

TITLE OF ACTION: COUNCIL REGULATION LAYING DOWN GENERAL PROVISION FOR THE STRUCTURAL FUNDS AND THE COHESION FUND

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): 336 194 € million for commitment

2.2. Period of application:

1 January 2007 – 31 December 2013

2.3. Overall multiannual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million *(to three decimal places)*

	Year [n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. Years]	Total
Commitments	49 021	50 903	52 704	53 921	55 159	116 373	378 082
Payments	16 611	29 483	33 468	38 808	45 042	98 296	261 709

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments	148	153	159	162	166	350	1 138
Payments	50	89	101	117	136	296	787

Subtotal a+b							
Commitments	46 169	51 056	52 863	54 083	55 325	116 723	379 219
Payments	16 661	29 572	33 570	38 924	45 178	98 591	262 496

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Les besoins en ressources humaines et administratives seront couverts à l'intérieure de la dotation allouée à la DG gestionnaire dans le cadre de la procédure d'allocation annuelle.

L'allocation de postes dépendra d'une part de l'organisation interne de la prochaine Commission et d'autre part d'une éventuelle réallocation de postes entre services suite aux nouvelles perspectives financières.

TOTAL a+b+c							
Commitments							
Payments							

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

☒ Proposal is compatible with existing financial programming.

Cette proposition est compatible avec la proposition de la Commission pour les perspectives financiers 2007-2013 [COM(2004)101 final du 10.02.2004]. Elle s'inscrit dans le cadre de la rubrique 1 « Croissance durable ».

Proposal will entail reprogramming of the relevant heading in the financial perspective.

Proposal may require application of the provisions of the Interinstitutional Agreement.

2.5. Financial impact on revenue:¹³

☒ Proposal has no financial implications (involves technical aspects regarding implementation of a measure)

OR

Proposal has financial impact – the effect on revenue is as follows:

(NB All details and observations relating to the method of calculating the effect on revenue should be shown in a separate annex.)

(€ million to one decimal place)

Budget line	Revenue	Prior to action [Year n-1]	Situation following action					
			[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]
	a) Revenue in absolute terms							
	b) Change in revenue	Δ						

(Please specify each budget line involved, adding the appropriate number of rows to the table if there is an effect on more than one budget line.)

¹³ For further information, see separate explanatory note.

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		New	EFTA contribution	Contributions from applicant countries	Heading in financial perspective
Non-comp	Diff	YES	NO	NO	No [1b]

4. LEGAL BASIS

Article 161

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

Voir document « Analyse d'impact étendue de la proposition de paquet législatif portant révision des règlements applicables à la gestion des fonds structurels et de cohésion ».

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

(The method of calculating the total amounts set out in the table below must be explained by the breakdown in Table 6.2.)

6.1.1. Financial intervention

Commitments (in € million to three decimal places)

Breakdown	[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. Years]	Total
Action 1							
Action 2							
etc.							
TOTAL	49 021	50 903	52 704	53 921	55 159	116 373	378 082

6.1.2. *Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)*

	[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. years]	Total
1) Technical and administrative assistance							
a) Technical assistance offices							
b) Other technical and administrative assistance: - intra muros: - extra muros: <i>of which for construction and maintenance of computerised management systems</i>							
Subtotal 1							
2) Support expenditure							
a) Studies							
b) Meetings of experts							
c) Information and publications							
Subtotal 2							
TOTAL	148	153	159	162	166	350	1 138

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire programming period)¹⁴

(Where there is more than one action, give sufficient detail of the specific measures to be taken for each one to allow the volume and costs of the outputs to be estimated.)

Commitments (in € million to three decimal places)

Breakdown	Type of outputs (projects, files)	Number of outputs (total for years 1...n)	Average unit cost	Total cost (total for years 1...n)
	1	2	3	4=(2X3)
<u>Action 1</u> - Measure 1 - Measure 2 <u>Action 2</u> - Measure 1 - Measure 2 - Measure 3 etc. TOTAL COST				

If necessary explain the method of calculation

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C				If necessary, a fuller description of the tasks may be annexed.
Other human resources					
Total					

¹⁴ For further information, see separate explanatory note.

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials		
Temporary staff		
Other human resources (specify budget line)		
Total		

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees ¹ A07032 – Non-compulsory committees ¹ A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)		
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total		

The amounts are total expenditure for twelve months.

¹ Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€
II.	Duration of action	years
III.	Total cost of action (I x II)	€

(In the estimate of human and administrative resources required for the action, DGs/Services must take into account the decisions taken by the Commission in its orientation/APS debate and when adopting the preliminary draft budget (PDB). This means that DGs must show that human resources can be covered by the indicative pre-allocation made when the PDB was adopted.

Exceptional cases (i.e. those where the action concerned could not be foreseen when the PDB was being prepared) will have to be referred to the Commission for a decision on whether and how (by means of an amendment of the indicative pre-allocation, an ad hoc redeployment exercise, a supplementary/amending budget or a letter of amendment to the draft budget) implementation of the proposed action can be accommodated.)

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

Un comité de pilotage est créé pour chaque programme opérationnel par l'État membre, en accord avec l'autorité de gestion après consultation des partenaires. Le comité de pilotage s'assure de l'efficacité et de la qualité de la mise en oeuvre de l'intervention. Il examine et approuve les critères de sélection des opérations financées, évalue périodiquement les progrès réalisés pour atteindre les objectifs spécifiques du programme opérationnel, examine les résultats de la mise en oeuvre et examine et approuve le rapport annuel d'exécution et le rapport final d'exécution avant leur envoi à la Commission

L'autorité de gestion et le comité de pilotage assurent le suivi au moyen d'indicateurs de résultat, y compris les indicateurs physiques, d'impact et financiers définis dans le programme opérationnel. Ces indicateurs se réfèrent au caractère spécifique du secteur de l'Etat membre et aux objectifs poursuivis. La Commission en partenariat avec les Etats membres et en conformité avec le principe de proportionnalité examine les indicateurs nécessaires au suivi et à l'évaluation du programme opérationnel.

L'autorité de gestion envoie un rapport annuel d'exécution et de contrôle du programme opérationnel à la Commission, dans les six mois suivant la fin de chaque année civile entière de mise en oeuvre. Avant leur transmission à la Commission, chaque rapport est examiné et approuvé par le comité de pilotage.

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

Les programmes opérationnels des Etats membres pour la mise en oeuvre du Fonds font l'objet d'une évaluation ex-ante, d'une évaluation intermédiaire et d'une évaluation ex-post.

L'évaluation ex-ante vise à optimiser l'allocation des ressources budgétaires des programmes opérationnels et améliorer la qualité de la programmation. Elle est conduite sous la responsabilité de l'Etat membre.

L'évaluation intermédiaire vise à examiner l'efficacité des programmes opérationnels en vue de leur adaptation pour améliorer la qualité des interventions et leur mise en oeuvre. Elle est réalisée lorsque le suivi des programmes font apparaître que les réalisations s'écartent de manière significative des objectifs initialement prévus ou lorsque des modifications substantielles sont proposées. Elle est organisée à l'initiative de l'autorité de gestion, en concertation avec la Commission ou à l'initiative de la Commission en concertation avec l'autorité de gestion.

L'évaluation ex-post est conduite sous la responsabilité de la Commission en concertation avec l'Etat membre et l'autorité de gestion qui doit assurer la collecte des données nécessaires à sa réalisation. Elle est finalisée au plus tard deux ans à la fin de la période de programmation, les principaux résultats sont intégrés dans les rapports de clôture des programmes.

9. ANTI-FRAUD MEASURES

La Commission s'assure de l'existence et du bon fonctionnement dans les Etats membres des systèmes de gestion et de contrôle. Elle se base également sur les rapports annuels de contrôle et sur ses propres contrôles sur place pour vérifier le bon fonctionnement des ces systèmes. La Commission coopère avec les autorités nationales d'audit des programmes opérationnels, avec lesquelles elles se réunit au moins une fois par an.

En cas de défaillance des systèmes de gestion et de contrôle nationaux, la Commission interrompt, retient ou réduit tout ou partie des paiements.

La Commission peut effectuer des corrections financière en annulant tout ou partie de la contribution communautaire pour un programme opérationnel lorsqu'elle constate qu'il existe des déficiences dans les systèmes de gestion et de contrôle qui mettent en péril les contributions communautaires déjà octroyées, que les déclarations des dépenses sont irrégulières et n'ont pas fait l'objet de mesures de correction par les Etats membres ou que les Etats membres n'ont pas donné suite aux observations formulées par la Commission sur le rapport annuel d'exécution et de contrôle établi par l'autorité de gestion.